

Glósur frá laganámi við Háskóla Íslands, meðferð stjórnvaldsins.

1. hluti af 3.

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – þingrof – Starfshættir Alþingis
Störf Alþingis – Friðhelgi Alþingis – Dómstólar – Handhafar ríkisvaldsins – Löggjöfin – Bráðagirgðalög –
Framkvæmdavaldið – Embættisvald – Náðun

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-5, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

III. Skrifir

Het fyrst stjórnvaldshins:
(frambald)

Fyrst - spáttan.
(frambald)

27. apr. (frambald) · 1

B. Ábæravald fyrir brot
vátherra.

I venjulegum vefsniðum er á-
bæravaldit líja dómusmálaráðherra óta-
domarar, og þarf þó stundum at breini
þess, sem fyrir brot: hefir orðið, at
bóna til, og í aug. öðrum tilfelliðum hafi
hann sinn alþamrættum. Þen rá-
herra eru at þessu leyst: settar sér-
vegin. Segin eru: 10.apr. stjórn., at
alþingi, æt: heft ráðherra fyrir
en battisrekstur fyrir. At við geti
þat samræst þessu orðalagi, at á-
bæravald ager ráðherra var eimig
líja öðrum, og þá ventanlega fyrir
sem venjulega fara með þat vald, at
kommagi. Óll minni fyrir undi vanta með
um þat, enda hefir at: verit líkit
með a, at alþingi eftir left: þenna
ábærarétt. En t.d. berrumilego æt ráð-
fyrir fyrir: 8.apr. ráðherra ábæravald-
leguna frá 1904, þær sem segin, at mi-
höfðum eftir fyrir lögun æt: ekki at
ein staf, af alþingi heft ekki teknit á-
lyftun um þat innan tiltekins frests.
Saman komur fram: 2.apr. landsdómsleguna
frá 1905, þær sem segt er, at landsdómen
dein þær mið, en alþingi lít: höldja
gegur ráðherra: ít af en battisrekstri hins
Með því teknit þat riturbundan tilgreining
á 10.apr. stjórn., at alþingi eftir left:
ábærarétt ít af en battisbrot: ráðherra.

Aðrinður alþingis um mið-

2. (Hálfmáni) sýning A

fingarályðum : seminsetar fingriþró.
10. og. hundsdómus. Úr flötting og af-
gríðar þeirrar tilh. feri at öllu leiti
sinn um áður fáltölli : seminsetar
fingri.

Hannariðin skulu vera miklu-
lega tiltekin : fáltölli, enda í ríkum
málmars kennir nít þau, 10. og. hundsdó-
musum verður því eigi dældur fyrir
úrinni átti: en þau, sem : ályðum

[Hálfmáni] sýning at geta sinn, leverjus inni segir, og mundi öðruverðan
þróðum skuli gva sín sinn um alþingi, itum vanda nít frá dínum. Þótt :
skatabótar og málshóftir.

álefðunum (þótt er vitarklega alþingi
endit : leverjus sinni, en vegna þótt at
bannariðin bar at teyja miklu-
verðun valdeurst at leyrja álefðunum
frímt. Ef alþingi ðit í á tðum, at
þat hafi skapt eyr bannariðum, sem
vættuðu heft : verit at take meit, getur
þat væntarlega komist þeir at meit
sigrið fingsályðum, og mundi þá
síga at sameina þau at almálmum, af
ályðunum er gerit átum en málit
er teknit til dínum.

Keflframt því sem seminsetar
fingri, agrir flötting um málshóftum
þíjs þat meiri til at setja málit
af sínu beði, og annan til vara,
ef hærri byrji at farfallast, d.v. 10.
og. hundsdómus. Þær fessa meiri over
engin líði gegnisskildugt: sett. Þeir
þarfj. því horfi at vera finguverum
sí at vera liggjartir, en best fari
á því, at besta réttur málhóftunum

þeckingar varí valdir.

þegar alþingi lefir samþykkt à-
lefstunn um miðslöftum og borit sökum
vara en miðlit ír höndnum fess. Mið-
lit bæður áfram, þó at nijan bor-
ningan farí fram. Ðg. Þó at frumst,
brott hællur þat er hit sama, sem mið-
slöftunum ábært stað annat nýborit,
vili; aftrum balla heva, þá lefir þat
margi heimild til fess. Þins vegar getur
með óbeina ráðhengja
borunum, hægt ráðhengra undan sakróni,
en þarf þó til fess samþykki alþingi;
ðos. 24. apr. stískr., og manni alþingi
ekki ægra étt frumkvæti: at fari, at ekki
varí getst.

fess ber at gata, at hein en
sinnungris um at veta mið lit af en-
battisrekstri ráðhengra. At sva miðlin
hægti, sem ráðhengra kann at freigna
brot um en batti sínar, fáðan tí-
víxil; einhveri skiftum sinnum, mis-
leyfumur manni á heimili sínar, eru-
meintir; blatagrein manns fyrir en-
battistörf henns, þá far um höfum
miðs af fessum sökum eftir veig-
legum vegeum, og lefir alþingi augi
afskifti: af fari.

Eftir verðum, at alþingi sé
sinnungris fengiven á bannréttihet:
þeir miðum ^{þær} yfir almannavaldi ~~þeir~~
~~þeir~~ glíkilett fer með ábarmvaldi.
Í sunnum miðum ~~þeir~~ lefir ábarm-
réttihet síði, sem fyrir broti lefir
and-st, ðan þeir, sem leita rétt
sínum frá honum. Negi verfður en fæstig

t.d. sín, at sá, sem er meðing ótarbrot
sígn fríþelagi einhálfis hefir verit
framt gegn, getur einn höldst mið til
af þessu, sér. 3. th. 247. g. heft. frá
1940. Því er þó líst, at ráðherra getur
t.d.: embættis afri lágningunum með anna
manns. Þó þess at svifta fann mann
mislöftunar vætti: sigrist þurfa ótrí-
vata heimild, sem ekki er fyrir heildig
fari at ekki verður þó talit
~~þó~~
sjálfslegt, at alþingi get: með afskrifta
þessi sínna konum frí til leitar, at
ainstaklingurinn þurfi atgertalvert at
fola, at slike brot sín framin gegn konum
þessi skotum er þó eigi trúindalein og
tveim afriðum dömu, sem at feru
vibja, eignast tvær ólíker skotarinn
bora fram. Í hinnum síðari, Dómar.
X. 2. 870, erist bora fram þó álit,
at sín hefur verið er fest. En: þeir fyrir,
Dómar. VIII. 439, kennur líðen inn skot-
um, at ainstaklingurinn eigi ekki sök-
fi er vantalega gerð rát fyrir, at
hefur verið at sunna sín til alþingis
með brotum um, at þó hölt: mið.
Fyrir þessar skotum virðist þó sem
eigt ekki vera megi heimild.

Ef um þrótt er at veda), sem ein-
ungis sati opinberni á boru, fyrir sá
sem misagtur er mið, brefst þess, sér.
t.d. a. og b. lit 2. th. 247. g. heft. frá
1940, sigrist þó vera tillegast, at al-
þingi hefi farið ótrívata mislöftunum
heimilda, at slike larfa hefi konum
fram.

Sannilega getur mikil eðki komið fram ðóðabótaþrófin gegn ráðherra út af embættisþarshun henni, nema alþingi höft; en sambærant framan sögðum. Þóður eiginist því aftur á móti til fyrir stöður, at einstakur matur, sem verður fyrir tjóni vitj embættisathafni ráðherra, hevur sem þær eru nefrivartar eða eðki, geti sjálfrar höftat mál. Þ. sp. ráðh. 7. 1904 er : samkvæmi vit almennum regnum aðræt ráð fyrir því, at sjálfraumt því, sem deunt sé i þegningum fyrir brot á þeim lögunum, sé meint at danna ráðherra til at greifa hinum opinbera eða einstaklingi ðóðabótar út af brotum, fer sem Þóðr markusarvaldsgjöf fætta ar ~~þ~~ sem næst : samkvæmi vit almennum regnum verður at skila, at hit sama gildi, þó at þegningin sé lögt í sambærant öðrum lögunum, t.d. XIV. hefð frá 1903. Ef persuni heimilh að veita og hraðið en ólít, at alþingi eigi óþá vöttum, verður henni at anna sín til þingrins og óðra þess, at þat teknar hröfuna upp í ábytetum sínum. En þó at einstaklingen lítið síða ók undan fállart eða alþingi vilji eðki að henni fállart, þó misrin henni eðki þær meit vett til at boma hröfumini fránn, heldum lefir þat minnunais áhrif að fyrir leviða domstöld henni kemmu til örðunum.

þat

6. Landsdómurinn:

Borri: Þessir á framhalds-
álf hinum á 2.5.

I. í W. gr. stjórn. segir, at lands-

dómum dömuðu með, sem alþingi
löftar aðrar vistkennum fyrir embættis-
réttun þeirra, og er líf sama eur-
fremur segt: H. gr. landsdómsl. II. 1905.
Um það hvern þessi með eru virast til
þess, sem á framan segir. En þar sem
hér er um sérðómstólf at reða hafið þann
dóki heimild til at fara með önnur með
en þær, sem svo er beintar til
þáttit um. Höld einstaklings á landum
vistkenna, þó at ik af embættisbrot-
hans sé, lengra farið óski undir lands-
dómn heldur undir hins verður lega
dómstóla. Ef undir landsdómn er borit
með, sem kann tákni óski undir sig
fólar, ber konum at vísá því frá.
Sama er um ómennu dómstólana, ef
fyrir þá kannu með, sem þei á-
lita at lengri undir landsdómn.

Stjórn. segir óski hvernig
landsdómum skalji skiptu, heldur
einungis at til skalji vera dómstóll,
sem betta heit: beri. Í því fárt, at
um sérðómstólf [skalji vera at reða],
sem einungis sé sitt dómstólg.

Tantumlega get: þat þei telit óheimilt,
ef ákvæðið var með einföldum lögum,
at t.d. sunnudagur besti réttur í a
sabodómum: Reglugjörk skyldur
vera landsdómum. ¶

At öðru leit: ein lögjafanum

óheimil varu

Alveg varin tvíundaleurst, at flög um,
at sabodómum: fyrsta dómstólgí
og dalstórlætan: öðru dayður báti
ennum ungvuda landsdómn.

þat, hvemig landsdómmur skuli skiptast.

•) Hefir heim breitt þeiri heimild annar með setningar lega um landsdómm 11.1935, sem líkilega hefir verit breytt með l. 20.1914. Þennan fyrirgreindra tekur eru löggjafarum at gjálfrögðin fullheimilt at lesta þessum lögum og leora annari skýrri að landsdóminum en vir er, enda hefir heim spott allt af umsíðum til.

II. fyrir landsdómmen er fullskip-
at en eiga þau sat: 30 mannar. Þeir
þeir eru gjálfjöldar, en hafa ein-
staklega komi i dómum.

Þ. Eftir 3. og. landsdómsl. eru líni

þjálfjöldar dómmanum þessi: Dómanum

Læm þeir deki alþingis með: landsgríðarðómanum því, og um freman
svo megin af hinum at ein lögfrettingum
landsins, en: öðrum um bættum ritja, eiga
deki sat: i alþingi og ein deki i etjörn
annáttum, at tala verð: full. - Samkvæmt
l. myg. 56. og. l. nr. 11. 1935 eiga hesta-
réttardómanar mi sat: i landsdómi og
komu i staf landsgríðarðómanana frigga
ábor.

Velur getta engum vandkvæðum meðan
hestaréttardómanar eru einungis þær,
en ábor. 4. og 5. ár. 1. myg. 57. og. l. nr. en
heimilt at fylga þeim: 5. Íntdag 56. og.
l. bæði berdir til, at allir þessi 5 dómmanar
eigi þá at tala sat: i landsdómi og óvir
þjálfjöldar dómmanum þá at velta
þeir meðan þær, og eigin 3. og. lands-
dómsl. deki vera þessi óannimunleg:
E.g.v. a þessi skilningur þó þærinn, þessi

þessi sem undaleg heimur miðstíð
i fyrstu rit, at hestaréttardómmi að þat a líkt, hvemig l. myg. 56. og. l. nr.
en varr einungis þær.

forset: hestaréttun og þeir trúin
áðrin

ost, með blitum af 2.-mági. 5. b.-gr. burl.
3.-gr. burl. 11.11.1935 og 6.-gr. landdómur. 11.1905
11.1919; at Fríðrikur hestaréttundómu-
rar, sem eru ófarið um at embættis aldir,
taki seti: ðórnunum. — Tegna áborghagr.
stíður. Getur þat ekki aitt ein stær, at hestar-
réttundómuvi sé alþingismáten, og er fyrir-
varni 3.-gr. landdómur. Um það þar er miðst-
ingarsáurs. Um hins sjálfbjörnum dómumara
er þess at geta, at þau sáu soðr er, at
þeir skuli vera límin dölu lögfræðingar,
en i embættum sitja, þá hefir verið
talið, at íth varni mit tilspalhar sparra,
en hvarði þrófuhver við embættis aldir.
Sóls er at hefa: hring, at björngengi-
skiltvæti þær, sem talið eru: 5.-gr. land-
dómur, eiga ein göringar við hins konan
dómara en ekki þa sjálfbjörnum, og
þurfa þei þei eigi at fullmeigja öðri-
um almennum skilyrðum en þeim,
sem: ~~þ~~ 4.-gr. eru talið.

L 3.

Í límin 24 konur dómavar eru
valdir aftur flóðnum regnum. Í fyrstu
vinnu voru 48. H.-gr. landdómur. 72 valdir af
sýsluhednum og bejarskjónum. Síðan
vinnu 24 teknar inn með blutfallsbörningum
i eini deild. Af þeim 48, sem fái voru
aftur ^{vinnu} ekki boðið, sameinuðu þringar
valdir með blutfallsb.

24 til þess at eiga seti: landdómur,
en þeir hafa, sem aftur voru, með
vara meðan. Upphaflegur dómundómuvi
áthar at skýra díminum í meðan þeir
fullmeigdu björngengiskiltværum, en
vara meðan áthar at lejða að ófárt
árs, þannig at sýsluhedur og bejars-
kjónum eru ófarið um.

vegnum, samtals 72 innanleiðs- og innan-
leiðsmeðan. Þitan átti eftir deilt at
refra frá met hleðfellsbörningum 24
þeimur. Af þeim 48, sem þá voru eftir
áttíðar, fórst: dómars at taka met
hleðbesti: varanemina 24, s.k. 3. gr.
landsdómur. Fóssin varadómurinn kom síðan
: dómarsins eftir hleðbesti, fóssar atðar-
dómari en hófum kastan, s.k. 7. gr. lands-
dómur. Þróðveggja er, at ákvæði fóssi
eru allmengbrotin, og at ekki hefi
á fari þaft at halda, at landsdómurinn
vara fullskiptum, enda hefi væruin
áttit ein, at ekki hefi eftir ákvæðum
verit fórt, og hefj varanemur : lands-
dómur engi verit hjörnin mið um lægur
lit, en og eislahlíðum mið og basar,
sem til grundvallen er lögt, en in nállt.

Sambærant 5. gr. eru augiars líjör.
grugjan, sem lausinn dómari : land-
dómur, sem a) er augri en 35 ára áta
eldri en les óra, b) á rati í alfringi,
c) hefir verit dæmdur fyrir verkefnat,
sem svintilegum en at almenningi-
áli; d) hefir mist fjárvætt, e) hefir
þegið af meit og ekki annat hvarft
endan goldin styrkinnar éða fengit
eftir gjöf á honum, f) er öðrum
háðum sem líð, g) er fóss annars
nálls éða : fyrstuður fóss, h) á
háðum : óðrenn landi. - Misti mit
nálluna löggjöf um skilgreint 2) g
f) svílileg og g) og h) a.m.l. óðrenn
nálli orðut en mið umundi ært. En
kálfasíðan er mið um óðrenn skil-

"Fors var at gatos, at mi var komur fránum um færar, at landsp. óþreyðum
sjálf sinn bætun híði að megin: → Enginn, sem híði gerði hefni, getur
skorast undan komingar til lands-
dómar.

III. Þó munum fá sömu fætispenninga
og alþingis meum og andungisild fyrir
festaþortunat eftir veitnumagi, sem dóm-
mivinn sjállum innstundan. Állur dóm-
þortunum er aðist: st í vikisjöt, óbr.
L. ag. landsdómar. Í samræni mit vegin
heyr reyndar verður at skila, at þortun-
um þessi verði ekki teknar til
~~tekjudeg~~ málþortunar, heldur landi-
num endulega í vikisjöt. Um
fætispenninga alþingismanna sý-
nið L. 36. 1919.

Forsí: bestaréttar en forsí:
landsdómarars um dómuminn heysin
sjállum forsíta mit meðfert levers
einstakles mál, óbr. ag. landsdómar., óbr.
L. 36. ag. heil. 112. 1935.

Forsí alþingi hefni ákvæði
málaríkina og henni ríkisvara, enden
sóknarini forseta landsdómarins língs-
ályktunina teljast. En forsí: and-
i ákvæðum áttirrit ályktunarinnar,
og grín komum og sóknara atvort
um, þess og levers dömer ver-
vudur. Sefnframt skipti domari
verjanda, og en "komum ekki sett önnur
álykt: um fæt, en at meðvinnur
skal bestaður að Skandinávistum
at skipti bestaréttarwifur. Ákvæði
hefni sjállum rétt til at tilnefna virg-
sind af þessum til, óbr. ag. H. 1935.

17. Zith af grøn, senere afbrændt og vur
fældesom, og, ved dømningen en værdier

at int öddun vethun

Dømmeretning for formig brus, at
røkken og åbarten sta vægtsindt hens bens
fugne foreta. Å tiltænke stæt og stander,
og vægtens åbarten 1 af hinnum lægskjæret
i dømmeretning og 7 af hinnum bjørner,
og røkken 1 af hinnum lægskjæret og 6 af
hinnum bjørner. Et ydmykt er af højre
at tilgå et myldre dømmeret, vægtens foretag
dømmeret med blætbest. Et i gry, men
med bark, den. 2. og 3. mpr. 11. og. land-
dømmeret. den. l. 30.1914 § 1.

Rundningin er væntanlega til þess
at hūt, at frekar verði travst bonit til
dómarins eftir en átar. Semilega er þó
vött, at ðómarin níki fengur fyrir vottningu
ef henni fullmægir ekki hraðum sér-
stöðen dómarasikligrum, sér. vi. emb. 85.
1936-936 og lot. 112-193597, eru t.d. nái-
dagfærri ákvæta, en mið enstum málum
e.s.-fær.

N. At *andromeda* lobbianii Waller forest

B.

dómandur sannar með haflegum fyrirvara, sem vera skal 3-6 mánuðir, af upplissingsa þarf at leita utan Reykjavíkum, en ekki lengri en 3 mánuðir, ef eigi er líst afri af ótum, at skilera upplissingsa þurfi. Þá umforseti gfer int stepur á heimun ábætum með hinnum sama fresti, en sökvani bæta bæta heva svo fljótt, at ábætum fái a.m.b. eins langan stepur frest og ábætum en til hestaráðan: einbarmiðum, svar. 4. maig. 11. gr. landsdómst., en fersi frestu en nái hinum sann og : almennum einbarmiðum : hevð - 12. kl. 11. gr. hul. 11. 1935 - Birtning stepur fer fram á vegilegan hætt.

Áfær er dómandur tala til stofna, sem ekki hefur umrit tilkumit síðan síðan, skulu þei virra dómararétt. fari með

björsi þei sér færðar í sínum flókkum, en fram at þei geym farsats hestaráðan sem sagt færðar stórfuru. Þánn björsi farsat: á safnars at vera ~~þ~~ eins hinna lögðarþáurs dómandar, fersi veru lögðar, 1. maig. 14. gr. landsdómst., svar. 2. gr. 1. 30. 1914.

Málflutvirningar fyrir landsdómni eru umrunlegar og fer fram : hreyfða hliði: "Ef hér sömuengagna væru sökvani og verjandi ásamt ákanta at annast, svar. einhunn 15. gr. landsdómst.

Síðustleitstola utan Reykjavíkum fer fram með vegilegan hætt: fyrir hevðsdómnum, og skal til hennar skipt með sama hætt: og sama fresti, sem eru einhennih vori at veda milli sölvábaðs.

vík fer fram fyrir landsdömi, og gefur
forset: út vitna stefnum, s. 13-ur. landrðöld
"I hengja virk munci mega líða öll þær
vitni, sem fóður vilja mæta af fínum
vítja, en um dýrför feruru til at mæta
þær feri eftir ákvæðum 174-ur. en.

85-1936.

Hans ábarts, fardhrun, tangda-
fardhrun og fjarðarfari eru gjort með
ári brátt upp á vís, børn hefur, og børn
börn og fjarðarfari brátt miður á vís,
eysteini eru gjort með nánar verða
áður krafðin ítrisbarta um barnat-
vítin. Þó óf er lest: gilda hinum al-
mennum reglu um vitni og vitna skyldug
landsdóml. 517. Undanþággars tóku vart
auðaga til tangdarbarna og stjórbarna,
þó at undalegir sé ekki svo glögt sem
dýrför. Undanþággars vís um fessi vintist
vera skilykt: slaus, sva at fróði ekki
vari heft at upplýsa málit með öðru
mál; og undanþággars vís um fróði
ekki fyrir berandi slaus. I. fl. 115-ur. en.
85-1936, þá munci hefur vera hin, fó
hefir eining verið tekn, at fróði var
ekki vitni eitt, sem hefur heft: undan-
þággars vís, heldur heft: ábarts og
heimild til at mótmæla vitna hefðu
af fersum sökum. Þær sem vitnaðu
á almennum reglu um vitni og vitna
skyldun ar ekki ljóst, hvort hefðu
ar átt við almennum reglu: einum
málum eða opinberum málum, og
hvorum heft fyrva. Þó vera man sunni

Í landsdöml. er lærvergi at feri
virkj, hvort landsdömmur ~~fyrst~~ geti bælt
óskarða fyrir eis og krafjt henni vitnið
bundar, Eftir at fyrsta er mið orðið
heimmilt: venjulegum einhvernánum
ðor. 114. av. en. 85. 1936 verður fó at
ella at fyrst sé heimmið, a.m.k. ðor.
kröfja sökvara. At sjálfrögður er óskarð
heimmilt at koma fyrir dönn, ekki ef
henni óskar þess sjálfru.

Eftir er heldur á framt dreipið,
hvort setja megi óskarða: og skur-
varðheild og þá autrítat heldur ekki,
hver innstundar vall eigi um, hvort
geskrivart heildi megi leita, ef fyrst á
annast hord verður teknit heimmið.
Fyrst sem hér getur verið um myög
áhrifleg af brot at veita at öllu líf-
dat fyrir, sem geskrivart heild er heim-
mið, samþundi vit varnröðin ít af
þáum, þá verður at ella, at fyrst sé
hér heimmið á sama hætt og ella.
X Í samræni við áhr. 15. av. landsdöml.
um, at dömforset: einum ókvæti, hvort
vitna spurning sé lögley og hvort
márasíðan megi hvar um sig taka
aftur en kvíseon, heljir verið álitit
áhlögast, at forseti: einum innstund-
ati, hvort geskrivart heildi skuldi
leita.

Fyrir landsdömi er gagnað
márasíða sá at fyrst ~~áhlögast~~ sökvara
Leygum fram sömuangjögn sin.
Ef henni vill leita vitni fyrir lands-
dömi ^{því meðan henni fyrirvarst} fyrirvarst

en ábætur og verjanda en berimilt á
leggja lagin þær gagnspurningan. Dóm
urinn á engum fátt : vitna leitshuni,
en farset : einn á fullmáta en skert um
hvort spurningi sé hefðileg. Síðan
flutur sökumvi söken sínar munulega.
þá ábætur eru
þá leggja verjandi fráss einr gjör og
heitir vitni. Þær eru fari at öllu leit:
met sama hatt : og lígi sökumva. Frí
urst fer verjandi fráss ^{munulega}, svo og
ábætur sjálfur, ef hann vil. Söken
ari á fá vett á at svara og ábætur
og talsmáta hens til at svara aftur.
Dómfarset : ábætur, hvort at-lan
meið tala oftur, en ábætur og tals:
máta hens hins stít hafa tekni:
fari til at teka sínus oft til málss og
fari til að ósókn til ósókn sökumvi og at teka til málss síðast,
áttur en málit er tekit upp til dömu
15.ág. landsdómst.

Dómen skal gengi : miðin
innan 3 sökumhverfis frá ferri en söken
og vörnu voru íti; 1. maig. 16. landsdómst.
Eigi en dómen lögmáta meira 2 af hin:
um löggjörðum og 10 af hinum björnum.
dómenum, hinum sömu, blist : á allur
reðstur miðins og taki fátt : at domen
dómena, 1. maig. 16.ág. landsdómst. Ábæt:
ur verður ekki gerð ófing, né heldur verða
skatubatur né málshost meðun lagtun á
hann, verum 2/3 dómena, sem teka fátt
: at domen dóminum, sér á fátt rathin,
1. maig. 16.ág. landsdómst. Þa. 3. ág. 1. 30.1945.
3. dóri skal ábæta hafi lega hókrum fyrir
málflutningum, og með hókrum verjanda
eigi veru miðins en sökumva. At önnu leik
fer um málshostar greiddar eftir alin. reglum,
síð. vii vanturlega **XII**. hafla end. 85. 12.30.
Dómenum skal huggur á forsendum, en ónn
fullmáta fests. Síðumri annart um full
festsarum huggur á forsendum.

Aurum battu
(fræn heild)

30. apr. (vít bót).

A. I. 4. Í flékkat manmöt.

Eftir af skiltum komningar-
réttar til alþingis er, at aðili
skul hafa óflekkat manmöt, sbr. 1.
man. 28. apr. stjórn.

Umstakist óflekkat manmöt er
ávist rákvætt og líkum stjórn. gjafinn
at hafa óflekkat til, at almenni löggjef-
inn skjort: fót meino. Hann hafi
og gert fót i h. apr. koml. 18. 1934.
Skul mi óflekkat. hvert: þeiri grein
flest og síðan hveot hin sé komandi.

I h. apr. koml. segir, at eiginum
teigist hafa óflekkat manmöt, sem
sekur sé eftir döri um verk, sem
minntilegt sé at almenningarsálti,
mena hann hafi fengit uppreist
ára síðan.

Greinir segir ekki beraun orðum,
at verkefnarinni þarf at vera refri-
verður, og Þauðanar verknar eru getu-
værit minntilegum at almenningars-
álti, þó at hann sé ekki refrivert-
ur, t.d. ef meðan leggsyn frá honum og
börnum alls leasum, heit rof osfær. En
hvert: berður orðaleggi „sekur eftir
dömi“ til, at um refrivertan verknar
skuli vera at veita, og einhvern segir
því fáðask til vátagnarinn um, at þessi
verknar refriktar heft sé at veita uppreist
ára fyrir þeim verknar, at
hann skal vera refrivertur, því at
slíð ^{en þarf} uppreist, segir ekki ~~at~~, mena
fyrir refrivertan verknar.

kvæðum um, at verkit skuli vefjast,

tiltöluleg

en nýðug mikilvæg, því at þat er ^{áhva in} að velt at stötus, hevur sín sér óskels
hlitt en miklu óákvætnara, at verkit
skuli vera svivitilegt at almenninga-
liti. Almenningarlitið er óákvætit ^á
hvortilegt, en augur at síðun verða fær,
sem instandarvald síga um, hevur komi-
ngin vættur sér fyrir bandi, at aðra sín
græn fyrir hevur þat minni vera og
fara eftir því að ekki eigin mati á
verkunni sinni. Þjóði er, at mikill
þjóldi reprimenda verða en alls-ekki
svivitilegan at almenningarliti, t.d.
megin hlut: þeim brota sem reþing
er lagt við annarrestana eru í alri-
legi. Brot sér. leg. meðan ófærur á móti
efjolitt verða teknir svivitileg at
almenningarliti. Æbki er þetta frí-
sinhlitt. Sunn brot á XII. kalla legi.
1869 hóf t.d. ekki verit teknir svivitileg
at almenningarliti, þess sem at ráðst
má af þeim aðrar lögreglugjörni, sem er at
geppur sláður sinni, Þor. 101. gr., aða at
hindra má af þeim að bájanlegum seti s-
heldið fand, Þor. 113. gr. Þær að móti hér
var að fárt á ókvæðagreit sín til offringa
Þor. 2. maig. 114. gr. - legi. 1869 varit teknir sviv-
itileg at almenningarliti, (þeld. III 320)
VIII 273). Þit sunn hefir einnig verit
talið um minni hóttan svivamlegt at-
hafi (Dómas. VI 431). Því fremar mudi
má líktið að minni hóttan mikil, þjófreist,
skirkifibrot, meindrigríp af ásetningi, ók-
annarrestirnar, sunn brot: opinberu sterfi

: lögnur, at uppreistar eru þugftið obbi vortandi virkun brot, mudi þost og vera ritni fers, at þost varin obbi tekið svintilegt at almenningarsálti.

Fjáru fers og brofist, at matan hef: vægut sérar eftir dömu um verki: f. spurning kynni at vera, hvort væglast veri, at matan heft: t.d. tapat meitgötumáli, sem henni heft: löftit út af ókunum: um at halda framst líkun verknat. Þrof hafi obbi verit litlit á. Höldunn getur henni tapat af réttun fers. Leynum í stæðum, f.p.e. vegna óvika, sem obbi regja til um, hvort henni: rætur og ræver en sérar et a. saklaus af verki fari, sem um er velt. frein, sem björn. Hinn sensja og fari a.m.b. i upphaf: iga inskrutarvald um, hvort matan eigi borsingarvett, en obbi at landi at geta gerit sín græin fyrir, hvort mil: hef: tapat af formástæðum et a. spurs: ástæðum. Það sáfnar fó at eftir spiss: stæðum veri farið, fó en ókvenjaf: miðil trygging fyrir réttir matan: lögn: : virkumáli, þar sem afsíkti dömarar eru tiltölulega litil, og: opinberra miðil, sem dömarar at öllu heft: rannsókar et officio. Person rönnur ástæður eiga eining við um einhverfsmil, þar sem einstakur matan sekin annan til reþingar, Þar. t.d. Þ.ð. or. lag. 1940 og meitgötumáli, en fó en litlit á stæðum meitgötum sem henni verið verkefnt, en obbi þat, sem

Hér kemur fyr og tilgreina, at fyrst, at einstaklingar hafi málshöft umrætt-
inn, sigrin, at brot:it munni ekki vera
talit svirrtilegt at almenningssálti. En
fyrir óhætt at ekki fari fötur, at fyrst er
ein megin dönnur i opinberum miði, enn
höftat er ik af heimum at almenningss-
álti svirrtilega refirinta verknati,
en nái hafið figt megin.

Allt þar til lag. 1940 gengi:
gildi var ekki teknit fram i dönni, sem
kvæði a um refiringer, hvort missin
horningarverðan væri afleidning heim-
sungsdeildar björkdeira, f.e.a.s. hafjan-
stjórnir og breppsnefudir, en n fari
sjálfi at gera sín grein fyrir, hvort
afleidingsdönes væri ferri, f.e.a.s.,
hvort verknaturnum, sem refirat var fyrir
væri svirrtilegar at almenningssálti
ða ekki. Umstund: þeirra miði eitt
skjóta til domstólemaa ób. 24. apr.
borl. 18.1934 ður. 1.apr. 1938 l. 15.1938,
og áttu fyrir með þeim hætt: endan-
legt á því færavold um, hvort um
svirrtilegar verknat at almenningss-
álti væri at veda.

"Í 3. maig. 18.apr. lag. 1940 eru sett
um fætta ný ákvæði: seo björkandi:
"Hín a brot:it mun líttast, at fremjand-
iunum teknit ekki lengur hafa óflekkat mun-
um, og skal henni fari miðan: refi-
ðinni horningarverði: og björkgugi til
opinberum standa og til annara almennd-
horninga." Ób. þessi færir andi se-

lverju sínum, hvort broti skal hafa mannordsflekk : höi met sín. Skil-
yndi þess at að að vart: talit um öll
hein sömu og átar, en heyrat it u-
þot, at min en ír þessun skorit um
heit og veiting er á lögð. Skepuð felta
miklu meira rítharðraggji en átar,
þan sem min en ír sögumini allur
^{eftir} innsigur og e.t.v. málafærilegum.
Hvort spættu skilyndi horningarnéttar
é ^á fyrri hendi.

Þess var at gata, at hvort sem
en en at veda dönn eldiri éta syngrí
en hef. 1940, þá hefir henni eldi
þjóðingar at þessun heft: meðan henni
en undan áfríkjum éta en hefir
doki verit teknar áhvörðum um, hvort
hannum skalji áfríkjast.

Sambærant níðun hefji I.-gr. komi-
lverfari mannordsflekkumisar, þegar
mátan fari uppreist over. Í 84. og
85. ár. hef. 1940 segir met lverjum
bæti með öðlast uppreist over. Þau
en sínstaklega getandi, at þótt meðan
é daður skilortsbrundit, þá flekkur
mannord henni augur at situr, af brot
er að vaxi, og taka fyrir Ekkilfjör.
dómas um sviftingun horningarnéttar
gildi þegar i stat, hvort sem skilort-
inn hittur, en af veiting feltau
níðum, níðum henni fyrir þeim degi,
en vegur sluti: með hittum, allra ríthinda,
sem fátt met uppreist á over, f.y.a.
horningarnéttar, sér. I. a.m. 84. ár.
hef. 1940. Ekkilfjör fólt meðan horn-

inganætt á mið vist þat, at hennar er spátt
átaða rafning með öðrum batti;
eflin aftur. Hennar þarf uppreistar anna
engu at síðan, en þat, hvemar rafning
var eflin aftur, skiftir mál ì sama
veg og, hvemar rafning var at fullu ít-
tekin áta fyrir, sér. 84. og 85. gr. legl.
1940.

Eftir orðalegi sinnar en 2. gr. borsl.
8.1934 at vísir ekki tannandi, h.e. at
set mið samræma grænumini, at fleiri yfir-
taldir hefa ekki óflekkat mannum en
~~tiltekinum~~ deyningum í henni.

Eftir framkvæmdar valtslöfnum eru lömetöld-
um allt: at vera fettar heimilt án
fréttar stötunings: löggjars, manndi óker-
þó; í raun vöttir vera með öllu fót-
ingarlaust, og verður því at telyja, at
ekki geti verit heimild til alles. Þison
vegan er 2. gr. borsl. einumáris deyning
ára. Löggjafans á öðrustrum fyrir-
mali stjórn. gjafans, og líkjanum óh.

Löggjafans því dædi: at vera heimilt
á ^{skorðus} breyta fessari deyningum sinnar ^{þínum}

semilegra telemarka, og at gefa viðböt-
ar deyningum. Þær: því samkvæmt at
gata fess, at stjórn. gjafum hefi
breygi sagt, at því einni skylda vera
taldir hefa flekkat mannum, sem framt
heftar verku svirvilegt at almenning-
álit; ~~þessar~~ ~~þessar~~ ~~þessar~~ ~~þessar~~ ~~þessar~~ ~~þessar~~
hessi at ekki fari sig fettar eru einungis
is bot almenna löggjafans. Almenna
löggjafans líkjanum því at vera heimilt
at setja sitt eigin álit: stat almennum

ingóáliðs og síði því fötur, at tiltekinna verbnar eru ókunnið með ómálflekk; fyr met sei, hvat sem ómálflekk álit; litur. Þegar löggjifinn segir brennar örturnum um einhver afhröt, at þær skuli hefji minni brenningarvættum; fyr met sei, eins og gerð er: 149. og 150. gr. brenn. 18.1934, um ókunnið fyrri fullgild, þær sem þauva er sinnunagis um at veta, ^{legilæga} vitbótarshringar á því, hvoran takit verði, at metum hefj; ekki óflekkast mannvæðan.

HáttvarstataAlþingismánum.

Stær. 41. apr. stjórn. skal sérhver
máni fringuður viðina eit stóra dverg-
dæpparheit at stjórn. Þegar en kom-
ing hans hefi verið teknin gild. Æður
var óh. skilti svo, at heiti fóttar, dæppar,
sem henni hafði ummit
viðina eftir hvernigum nýjan kommingum.
en virði virði heiti hefi fringuður
sínumáni verið líkum viðina þat:
fyrsta skifti: sem henni hefi verið
borinn. Heiti er umrit i þann hætt,
at fringuður undir dæppar afhendingar
engar eru um. Háttvarstata er skil-
legtí þess, at fringuður heldi fringu-
ðati sínu. Ef henni farið ekki til at
viðina heiti: innan hefilegs frests,
verður at lita svo á, at eði henni

at eftir dæppum hevitja var-
mánum hans til.

, sem eum hefi eigi ummit
heiti:

se laust andi, og lita nýjan kom-
minga fara fram. Þær einn störf, sem
fringuður farið taka þatt: en
ályktun um að hafi býðið breifa og bý-
agni.

31. apr.

HáttvarstataAlþingismánum.

Alþingismánum sigr autvítast
fyrst og fremst rétt að því at taka
þatt: störfum fringuðins, en henni
þær einn og hvernig fættóðen ferma
en fyrir komið seda ~~ó~~ vikit at
annauvítast, eftir því sem epi-
standa til. Eigi er teknit, at fringuður
geti skött því til dómstóla meira, þótt
henni teki sig ekki fái notið fulls rétt.

ar á Óffinssí, heldur eigi forseti og frigjöt
sjálfum um þat endanlegt umskuntarsálf.

Í frigjöldum sínum um alþingi
is munus eingöngu bændur vit um fer
margr sínar, og eigi vit meiri vegur
frá björðunum sínum, 1. maig. 43. g. Þó
björðunum hafa þær lewski heimilh til að
setja þingmanni sínum vegur um, hvort
aftökti henni skuli gissi taka afirleitt
með einstökum máluum, eðki aftur þær
heldur svift henni umboði meðan á björ
tuna henni standur, þó að fyrir miðlun
nújög um henni. Með sama hætti heldur
þingmestur umboði sínar, þó að henni
breyktist öðru vísni um máluum en henni
vægert; en henni var horinn, ða fótt
henni ekki þat gengi á milli flólkna.
Síðan getta jafnt um upphótar þingmannum
sem þá björðunarsálfum.

Fá um: 44. g. Þóður. að fyrri
maki til ~~þingmanna~~ að stunda að
þær, að þingmannum sín ekki að óþurfa
meindari af framkvæmdan valdsálfum
eða dómstólu; að segja frigjöldum,
og að miðflokki þeim á þingi sí sem
þriggjart. Fyrir undri fersi um ekki
að HK vægrar þingmannum einstakra þing
mannara heldum þingmanna; heild, og getur
þingjöt að þær afslæti hennum nátti
eftir þeim vegum, sem um þat eru
settar, en ekki hven einstakur þingmestur
þó að henni vilji afslá sér sinni réttarverfi.

Skur. 1. maig. 44. g. Þóður. mā ekki
meðan alþingi standur afir taka meiri
þingmanna fastars fyrir ekhléin,

Ein staklega en rétt at gera þess, at
þótt frestast sé ein heimur: um gildi
borsingar. f. d. 1. og 5. gr. frétt. 115. 1936,
f. til 44. gr. stíður. En
heims megar at síðum.

en samþykktis þeim var deilinn, en henni
síður í, nækkun setja henni í varðheld
áta höfta mið á móti honum, menna
henni sé ótannum at gleyr.

Það var alþingismenn, sem vender
ákvæðiins nýtt, og eftir afhleðið dekk
varð vali um, hvortin það var. [Sprengja
borsingar. f. d. 1. og 5. gr. frétt. 115. 1936, mætti ligg. borsingar um ræðumenn, so
sem dekk var jafnframt alþingismenn
Eftir 46. gr. stíður. verður at að, at
þær nýtt: sömu ræðumenn og
alþingismennar, mennar þær sem ráðstökk
heimild en fyrri öðru. Vartandi f. ^{1. myg. 44. gr. stíður.}
fyrirvali / nýtt og alveg sömu ásetat
en vera til þess, at ræðumenn nýtt
göts af þei, og um fingsmenn borsa
til greina, og en þei eðlilegast at líta
með a.

Hinn ráðstökk venni standar einungis
í "meðan alþingi standur að". En
það er frá þei fingsið hefir verit hylt
ett og þær til þei en sít, fengen
þingi en frestast skv. 19. gr. stíður. en
rétt at greina á milli fess, hvort
frestuminn í sei stað með samþykkti
fingsmenns eða inn til þeim samþykktis. Íg
fyrir tilfelliinn en engin ástæða til,
at fingsmenn nýtt vennendisinnar, og en
þei valdeurst, at þei gera það dekk.
En ef hitt séin gildi: hinn, manndi
vera að velt fyrri stjórnunna at fera
í borsingum ákvæði at fari at festa
greindum fingsmenn: bili, lita höfta
mið á móti fingsmennum og helga
tillækkunum.

vegna sigrar vethast, at verndur heldist
metan i slíki þingfrestun standur.

Bannat er at taka voblaum alþingi
is meðan fóstan fyrir skuldir. Þ 18. gr.
áfl. 19. 1887 var skuldfangshri bannat og
kappa stjórn. Ákvæðið er at þer leitið er
þarf. En sáruleit fótt skuldfangshri
varin alment leitt: lög at neijin, umdey
þingmenn at fersum leigt: umdey þingmenn
því. Auk þess hefur ákvæðið einnig kynningar
eftir gildandi löggjöf, þær sem af þur
listar, at hverski þangkrisfyrir meðin:
L. gr. og 54. gr. sömu lega, sem seinni
lega skiftir frá eigin málum þeir,

L. gr. 51. gr. [Lagforsýð] fráfl. 51. 1940
með heimildin til byrjunarins í manni
sjálfrum sér. N. S. 1-19-18 aðra bannið
til að ekki var alþingi metan þing standur
því.

Fest er einnigis bannat at taka
meðan fóstan fyrir skuldir. Hændtaka al-
ment en framkvæmd langfjölg, t.d. af meðan
gerir óspakir á götu, en grunnum um af-
brot, fer sjálfum sér ða óðrum at voda
o.s. fr. Hændtaka, ða fest at taka meðan
fóstan, en framkvæmdan at böfva, en hefur
ni einnigis standa ikenna leit, því
at sér. 60. gr. stjórn. Það að undanhráttar
leita fyrir dömuva hevum fannst sem tek-
inn er fóstar. Dömuva hevur það að eru en
síðurkenningar sér lítiðum at leggja við deunt
á, hevur setja skuli meðin: aðskilvand-
held. En sér. 1. gr. 44. gr. stjórn. en dömu-
síðlofn þessi óheimil um alþingismanns,
mena hefur sé stat: um at gleyp. Metan
en stat: um at "verki, af allsundis óvelfengi"
leg þeir sönumur en fyrir hefði um, at

hann hefð framst frættspæt.. „Slepen“ er býsua óákvæðið hugtak og er ljóst, at það getur ekki vist til meina all-áhverfugra respiroentra brota, en minni hætti en brot, þó respiroent ein. Þessat ekki vísdir hugtakinn.

Síðar en bannat at höfja mið á næsti þingmáni, meina semma skilorti se fullorðst. L.e. hann sé statum at aleg. Eftir orðalegnum meðið ekki, at hvernorkanen miðhöfðun sem er gegn þingmanni væri ókeinill, f.e. ekki sínun höfðun venjulegs virkamáls, t.d. skuldmáls, en opinberus miðs. Þetta fer þó ekki statist. Engin ástata er til at blifa þingmánum frægur mit miðferlum ít af virkavitskeftum þeirra örðrara. Þin hefta, sem varit er at finna þó, en, at handbókin ábærvaldhús vegur ekki hindra eto trúfull frægðstörf þeirra með höfðun opinberus miðs, e.t.c. at ástæðulæsen. Víð nánari at huga á sv. rist og, at hins teknar einnigis til síðurnar miðhöfðunar, ðar. at næst á undan því, sem telst en um miðhöfðun, en nefti vorðheild, f.e. goshrænt heild, og næst á eftir þa at vera statum at aleg. En hevð kveggja þetta þá mun einnigis til grima: samþandi við höfðun opinberus miðs. Hefin og ekki verit talit sjálfræst, at áhver. beri á skilja á þann veg, sem hein er sagt...

Þessi eru staka rittharverud, sem
1. með. 44. sv. stjórar. veit i alþingis-
Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

mönnunum, en þó ekki undantekur ingarðus.
 Eftir orðaleggi gr. en bannat at taka þau
 fastar fyrir skulðum „in samþyldris
 þeimur deildum, en henni situr i“ getta
 hefni ekki verit teknit eiga mið öll ótrúin
 : f. með., þannig at deild gati miðt fringu
 manna allri þeimr vethververum sem frum
 veitt, en þó einnigis : hengja einstökum
 tilfelli en ekki : eitt skift: fyrir öll. Eftir
 intekta var en, at þat er deildum, sem
 hefur ekki verit en afslíttar ethva en ekki
 rannsakast fringi. Þoo freui vathver,
 sem ekki eru jafnframt fringu manna,
 nýta göts af áhrv., blístan þó saman
 at fring at eiga verita samþyldit um þa
 þa í frumeyr deild hefni meiri vett gfinn
 þeim en hinum. Samei annundi verðanlega
 verða, ef á áhrv. vegndi frá því fring
 en att og þau til skifting : deildin
 hefni ferit fram, en hengjanlegt en, at
 standum verði á þessu notkun hit.

Í 2. með - 44. gr. stjórv. segir, at
 engum alþingismaðum verði hengjan
 verðanlegaskepun utan frings fyrir
 þat, sem henni hafi sagt : fringu manna,
 meira fringdeildum, sem : hafa eigi,
 lengfi. - Um þat til hennra áhrv. takki
 virast til þess, sem um fyrri hleða gr.
 vor sagt, en þó en verðanlega, at hér
 segir freumur en þau á þat : frum
 hengjanlegt, hvort áhrv. verði einnig teknit
 við til vathverra.

Þó at orðaleggit sé nu, at
 einnigis þat gærður hefni sagt i
 fringu manna, sé neft, en álitum, at áhrv. segi

Læra frings meum alment

þafat vitt um þat, sem er skrifst ógilt, svo og þá aftöðin þingmanns, sem komur fram vitt óskarða greitishóf. Það var áhr. Þótt ekki einumig til vegulega þingsfunda, heldur einnig til nefndarfunda og nefndarálita. Aftur á miðum miði þat, sem fram fer á flóbbarfundunum, ekki rjóta verðan greinirinnar.

Eftast er til, at forsetar og nefndarformann gat fers, at þingmann gangi ekki lengra en götu höfuði segin : mannan ekum sínars í þingi. Síðan meðan dagsins ekki þings, sem varnað er at hafið, er fyrst og frurst höftur meitumáttars af höfuði fers, sem vanlega tdað sig sökum boraða. En hit sóna í einnig vitt, þó ut hit opinbera eigi miðhöftunumitt ut af brotum. Heimilt manni fái vera at höfta mið, ef einumig var krafist örverkingar á ummálinum þingmanns, Þótt og at halda því fram sín til upröðunar : miði, sem segin manni varri höftat ut af ummálinum, hvers ekki þings, at einumig hefvert at gildi líkin líkt fyrir ummáli ut höft í þingi. Þróður um sefir og skráðar eru ut af ummálinum í þingi og aftur á miði alveg óheimilum, næstu þingdeildum, sem : blut á, leifi. Þei er átt vitt þá þingdeild, sem þingmannur á seti : , og skifti þá ekki miði, þó at ummálin hefvert vit höft : samræðar þingi. Ef áhr. teknar til ráðherra, sem ekki er þing-

umundin voru sögt, og þá fóru dild á a
sorciðar frígi viðurðar veld um hefis-
veitninguna, því at henni á seti: hevnaði
delli annari fríman. Þó má vera, at á vegum
má, hevnaði at delli fóra ít af umundun,
sem frígumur viðþefun / þrófun ljón-
höfja og borsing hórus en síðan ekki
taki gild. Skíðum matum sýtu verðan
grímnunum, og ef ekki vor línt at
skifta: delliðir, þegar umundin aður
en stórt, hlyktu sannir at frígi at eiga
hei viðurðar veld. Þetta var með mi-
num 2. mars. 44. gr. stíður. veitni, stóður
síðt þótt línt sé at dila frígi og
metum sé m.a.o. ekki lengur frígmatur, en
engis af umundin voru: frammái höft á
frígi.

Einstakir frígmennir sýta ó-
hefntum göts af réttarvernd frími,
sem Alþingi er veitt: 100. gr. hæf.
frá 1940, og heina vernd aðeins 106.-
109. gr. römu lega verka frími.

'I stíður. er at vissu ekki at frí-
mi erit, hvort frígmennið skuli fá þær
frígi staða sínu, en þat hefur frími frí-
stít frígjöt frá frími alþingi vor andurheit.
Hin gilda um frígjöfum hægri alþingis-
manna l. 36.1940, og en frími fær a-
tökutíð ^{tíltækj} fyrir ~~þá~~ degþær og fent að óstær-
ðar veikningi. Frígjöfum hægri veikningi ger hórus
under umhverft nefndum, sem sannir at
alþingi hefur seistaklega í frími skýri.

Frígmenn eru skyldir til fers at
taka þótt: frígjölkum, frími dildum að hja
alla fríghundi með meðan hórus, 33. gr. frígr. 115.1936, frími dildum hitta veldi fórmata: hórus
vetna. Þó ~~þótt~~ frími hefur, at gatt sé notranng

meðan, 39. gr. frígr. - , frími er skyld at vera
vitstaddir og greida alþordi, nema frími
hefji lögnat þarfíll eða fara langt, 44. gr. frígr. osf.

Vaf: hér er þótt leika á frími, hvort
áber. alm. hæf. um brot: opinheim
stund: taki til frígmenna. Skala
þóttin teknit, at eru veri ekki. En
ekki en löjt, hvort að ekki geta til
fers lejt at líta sín a. frími a-
mót: verðst til löjtast, at ef fríg-
mum t.d. taka ~~þá~~ miðum, þá
deppi hórus a.m.b. Ekki hórus eru
löjt settar umhverfis: metum, sem
engi: súg seðan um skíðum verkeft.
Verðum frími at ala, at XIV, laufi
hæf. frá 1940 taki til alþingis-
manna aftur frími, sem hórus qui-
sinni standavant, getum vit þótt að

33. gr.

Sverðning Óláfssigis,

samborunstátan og fringshit.

I. Um sverðningin alþingis mið gretta
á milli regnlegs alþingis og aukafings.
Skr. upphafi 18.-gr. stjórn. skrifin komu með
saman alþingi ár hvert. Met þessum er
komu með að sláður at breytja regnlegi
þing írlega saman, og þer væt-
hvera ábyrgð á, að sva sé að. Um
samborun alþingis eigin mánaði: 30.-gr.
stjórn., en skr. komu skál regnlegi al-
þingi saman bora ár hvert hinum 15.
álfar., eða næstan virkum dag af helgi-
degin en, hef komu með ekki tiltekit
annan samborundag fyrr á órinu.
Þræða mið þó þessum með löggum. Heimildir
til breytingar eru teknar mið til
árs 30.-gr., heldur til samborun-
degin eins. Sist og af 18.-gr., að ekki
getu værit óhinnar, að heimila að
þræða fari, að regnlegi þing bora
saman írlega, fari að þó hefti þurft
að vera fyrirvara: 18.-gr. um, að heim
mætti þræða, en sva en ekki: Sam-
borundegins mið hinnum sem varð brukt
með innföllum löggum, hevð sem bat
að að fyrir einstaklt þing, sbr. 6.19.1634,
ta óhinnar að þræða regnlegi af-
leit. Frítilini þrætingar voru þær. a.o. best
að þræða fram með bráðabingtlögum.
Ef alþingi hefir ekki værit kveitt til
funda fyrir á óri en á hinum til-
tektu samborundagi og varoðet að
gera þat á hósum, fá bákan væt-

En deli er líkt fari vit sitja, því at : 30-ge.
en frígjörur veitir ríkinn til at bera
saman af sjálfsdótturs á hinum til-
takna degi, þó at engin besturing hafi átt
sér at.

Aukafing aðrun afnum a móti aldrin
bennit saman af sjálfsdóttur, helstu
einnigis sunnarvænt bráðunargar bannungs.
2 mitunlegi 18-ge. stíður. segir, at bannungs
setri hevst alþingi til aukafunda. Hver-
litt hefir ríkinn farið því i bandi
sín, hvernær, aukafundin alþingis var
háttur. En standum en fór bannings dýgt
at halda aukafing. 31-ge. 10-ge. stíður.
vit: bannig deli fram lyja fari bennit,
ef frígjörur veri valit á fyrstu kljónum
minnunum eins. Það gati einnig skrápt:
bannum eru alvarlegt ástand, at fari yndi-
telum verið meðfert valds þeirra af
ritkefnum, ef þær hafa ekki lövtað at
þingi saman til aukafunda. En um
vanræður a frígjöldi munða ríkinnar
bekost a hreyft, en frígjöt aldrin megn
af sjálfsdóttum bera saman fyrir en
á mesta meglulegum samkomulegi. Þ

Ig um fór sínur munði samþyft
frígjónum um frígjörum óskorun
um, at frígjöt bera saman, skeppa
friðum sér um ríkinn til að bera
sínum, fó at fari gat: orðið bera
til áfells, ef henni skrápt: ~~engi~~
sínum jönum óskum frígjónum
i fersa átt.

L frígjóheit hefir verið teknit, at
flestir funderst at alþingi á
mennum óskum fóss standur
t.d. frígjóvirk til fríng-
valla.

II. Samkomulætan alþingis er gefnet
en lega: frígjóvirk. Segar miðstólega en
istakt, að munningar skrivat frígjör
um, at alþingi skuli bera saman í
ótrum stak a fríslagi, 32-ge. stíður.
Um "Íslends" en fari með öllu óheimilt
at hreyfa alþingi. Frígjóheit

Alþingi en seth með frígjóheit, at
forseti ríkinnar les upp opit breif, sem
stefnis alþingi saman til fundar, ritur

les henn upp kommagumbot ein til hender
til at setja fringi, og lísin ~~hó~~^{gí} kom-
magumboti, at fringi sé sett.

III. Fringsetningi en óákvættum.

Óftast líkum fringi með fringslítum, og
ákvættum kommagum, viturleyr eftir til-
fögum ritheims, hvor man feri skuli
slita. Fringi má fó eigi slita lyron en
fjárlög en samþykkt. Eftir setnings-
réttum : Þ. gr. stíður. sýnist þetta ein-
gögn eiga mið um regnlegt alþringi,
eða en það ekilægt, feri at : 37-gr.
en ~~þekktar~~ þat einumig er get at
skylta um regnlegt alþringi at leggja
lyrin þat fer. til fjárlaga. En ef
fring er rafit, án þess at fer. til fjárla-
ga hefð verit samþykkt, líkum at vera
dugður til at leggja fer. lyrin aukna-
hingz eru anumma, at það geti verit
algreitt átun en líkileggan þat, sem
feri en ekki at gilda lyrin, hefð. gegn
eða ótaknum að, mudi vera óheimilt
at slita auknafringin en lyron en fyrst
vara ~~þekktar~~ samþykkt. Samma meint-
sugur en til at slita fringi, sem kennur
saman af sjálfslítum, og fringi, en
kommagum hefir keratt til fundan.

Fringslit ferar fram með þeim
hætti, at ferret les upp kommagumbot
ein til hender til ferar at regna alþringi
slíkt og gerir það síðan : umboti-
kommagum og : henns nafni. Áhafi fringslita
en fyrst og frest ferar, at ályðaninn
fring meint, sem gerðar eru oft í það
en átun en fring kennur saman að myg-

en markhúsar, þótt gerðar værn með
áruna hafi: og á löghús fríingi. Þat gærða
en autvitst ekbert sækta um politískt gildi
líkna ályktana, en formlest gildi þeimur um
ekberi meitt. Þigi en gærðar þó fyrst út í
árunum, því at ðær. 11. og 13. apr. fólksp. 115. 1936
bíðja forsetan tiltekinnum störfum at gym-
milla fríinga, og eru m.a.s. boraði ein-
stakir forsetar til at segja þeim, ef hinum
erum forfallen in. Þær um þó einhvern fram-
kvæðaröstr til vartandi frígheld, veitninga-
held alþingis, frígjötinni, fríghús o. f. b.
sem til gildina boraði. Meiri frítingar
hefir oftum á miði, at heimilt lefi vænt
takit at haka fríingrafðir starfa á
milla fríinga, ðær. mi 16. apr. fólksp. 115. 1936
þær. 1. apr. f. 56. 1938, þar sem eru en
brænningar bat:ð um utanríkismála,
veljum, at við einhvern til þess at velta
meint:ð get: boraði meðin þau utanríkis-
mála, sem fyrir boraði milli fríinga. Fjárvætingarhefð mun og hafa komið sánum
milli fríinga til at athuga fjarlæg-
síðum sínar, og er fóður með til þess.
Tilgreið verður, at lík nefndaröstr milli
fríinga sem ^{þegiles} ~~þessar~~ ^{einföld} ~~verða~~ ^(verða) af regjung
lög heimila þær, því at áhr., sáum áhr.
var: ekster. og mitat: at því at hins
þær, var felt miðun.

"Innun afleitning af frígjötum er
sír, at þær dörf, sem frígjöt hefir ekberi
lokist, ~~vænta~~ verða at fari best: örvt,
at hrygja verður á þeim allveg á megin-
leik á næsta fríingi, ef þeim a: at helle
áfram, en ekberi en heimilt at ~~þegju~~

taka fer til senn fyrir var frá horfist.
 Fyr. hefir t.d. verit til 3. um. i síðari
 dild, þegar þingi var ólitit, og en þá
 óþengilegt at halda kenni afraum á nýjan
 þingjum og afreita frv. svo etta líta
 fer ganga til sínum um. i þingri dild
 inni. Þeldur verður sín ^{bomg} sinn ~~lyðla~~ will
 frv. Þann. at flætja fer at nýjan,
 og fer fer þá fulla meðfert eins og
 fer hafi aldrin átta verit flætt. Hitt
 er óanum með, at síðara þingjum getur stund
 um stundum vit aðhengum fers fyrir á
 mikluum, og afgreiddum því gengit gait
 aða en illa, en fer kennur vettarverft
 umum teknar vit. Úr fetha segir at vísu
 teknar kennur örnum : stíður. en svo
 hefur áhr. at ðó verit skilin, enda en
 vafðurst meðinskilit : fyrir meðum
 um fjöldu unnvætna, en fer skuli allar
 vera á sama þingji. Áhr. i h. megr. Hh-
 go - stíður. um, at hafi komumur eigi
 stundfest lagabur. alþingis, á fyr. en
 næsta regnlekt alþingi komi saman,
 þá sé frv. vísun fállit, bandi og
 einhverjist : sömu átt. Um breyttingar
 í ~~þróun~~ stíður. en hinum vegar : kenni
 sjálfrí sett sín einregla, at til sann-
 hildis þeim ferf samþykki breyggja
 þingja með þingjafi á milli, en fersi
 einregla breygan engin um hins almenna
 veður.

(þ. 1. megr. 75. 80.)

34. apr.
þingfrestun.

þingfrestun er frábrugtir þing-litum í því, at fundin þing eins fella at vísu níðan meðan á frestuninni standur, en störf þær, sem umarir voru fyrir hana en þá var óleikj, verða ekki örni, heldur en ~~óspilinn~~^{at henni blenni} teknit til þær sem fyrir var hraði horft. Ef t.d. kunið er at samþykja lagför.: fyrri deild ~~og~~ vit l. umr. i ritari deild fyrir þingfrestun, en h. umr. í ritari deild hafin, þegar þingrit kennur sannan á sig. Nokkuð waf: keilan í, hevda áhrif þingfrestun hafi á réttarstötun þingmanna. Þótt hefist sigrist, at þingmenn hafi sér réttindum sínunum skr. 1. apr. 44. apr., ef þingi er frestat ár þeim samþykktis, en ekkja fari nítun. Dagann ingen þingmanna fella gífubrith níðan vit þingfrestun, en ef þingi er frestat myög skamvanum tíma, eins og eftir mundi vera, ef þat er sagt í samþykktis þing eins gálf, mundi gífubrith ekki taka fyrir umbojanþingmenn at fáva heim til sín, og heldur þei fáss vegra þangi sinn meðan á frestuninni stóð. Auðalæta kostnudt veðra þingfrestunum umhverf þingmenn og at sjálfsögður fá endugöldum.

Um þessi árfti: segir ekki i stjórn, plekkur verður at ályða um þær fyrir ekki frestunarinn. 's 19. apr.

komunum geti frestat fundum alþingis um tiltaknum tímus, þó ekki lengur en 2 vikur, meða alþingi sem þykti, og ekki meða einn sinni á ári.

Þó at komunum sé lengst valdist eftir ^{áttasíðan} þa þat: næm og verur ráðherra, sem ^ákvæta, hvort fari sláli verita. Aldrei má frestum vera ónbætast löng heldur ekki hins standa tiltaknum tímua. Þetta hefni varit óháð að, at nóg var, at frestat var fari til síðar í árinum, en þó ekki lengur en ^{at komunum hólfu} til tiltaknum degs. Gefnud hefir verit líkít meða at fresta þau til: eftirsláta tiltaknum máinadar, en þat veru vafalæst at dælja að, at ef þingi er ekki kvenna saman fyrir, þó skuli þau koma saman síðasta dag þess máinadar, en eftir því verit sín, at komunum hefir kvaði þingi sérarum í mig, en ef þat varir vanrælt, mædi þat eiga at koma saman af gildidáttum, at hinnum tiltaknum festr: lokunum. - Upphaf frestsins hefir verit laitt ^{þannum} ~~þessum~~ meðin noti ráðherranna, en hvarski niðurvalga tiltaknum: brefi komunum um frestunumva né : samþyft þingins.

Samþyft þingins er næsteyrleg: fyrsta lagi, af frestunum að standa lengur en 2 vikur, og: öðru lagi af þingi að fresta oftare en einn sinni á 1. Fult er verður þess vegna at líða fóri. Spái þingi vor frestast síðast þau til þat er ægt með, meða ^þalþingi sem þykti til þess fresturs, en ekki ægti þat meðtagi að samþykki alþingis á síðani frestunum, at ein fyrri stóð einnigis eins vikur og hinn á einnig að vera vikan. Samþykki sitt ætlaði þingi bundit fari slálgat, at frestunum verði skemvi, en komunum hafi ^ákvætit.

Komunum getur væntað legst frest, sem komur fyrst hefir ^á-kvætit: t.d. einn vikan, seipp: tvær vikur, en þess at þurfa að leita samþykktis alþingis á því, ef komur kvenkt: þess ekki eru fyrri frest:

~~þessi~~ ^{teinvilega} en ~~þessi~~ heimilt að fresta fundum þingos, sem hafið er að halda saman, étar en fundur er verið yfir.

35. gr.
fingraf

Met fingraf er folt ír gildi umhverfingmannna, ein fers at hitt vegulega löjrtimabil þeirra en hitt, og teknat fóðr frá ekki til fingrafs, en umhverfum fóðrum mitum vegna löjrtengis meðsíðas. Fingmannars óta af honum sjálfrum regin af ein finguverður.

Hun fingraf fóður tveim gr. i skor

36gr. 30.gr. getur kommagan rafit alþrigg, og skal þá stopna til nýju kommaga ðóur en 2 minutið en lítið frá því, en fóðr var rafit, en alþringi ekki næstu eigi síðan en 8 minutið eftir at fóðr var rafit. Þó fóðr 75. gr. regin sunnfreðum, at nái till. til brenningar en viturka á sták. Samkvæmt beggi fingardeildum, skuli vísfa alþringi þá fóðan og stopna til næstu kommaga af nýju.

Kommagan vífur ekki alþringi, viturklega með ófærum vitheima. Vanrakstur á fóðr at vísfa fóðr, fóðan dælt er at gera fóðr, helur ekki : fóðr met sín, at fóðr rafni af sjálfi sín, helur rimmugjós ^{hér} bakan, vitheima / alþringi.

Annars verður at gera inni milli skyldur til fingrafs og heimildar fóðr til. Skyldum en deo. 75.gr. sták. Fyrir heimili fóðan báttar deildin alþringis hafa sunnþefat brenningar, en viturka vit þær ákvæði, sem ekki er heimilt at brensta með ^{einföldum} vegulegum. Þetta hefur verit skilt evo. at ef

Gjors vegen á aðuritæt ekkir at vísfa
þing með stík. breytinum fyrir
en hinn er sambugt. Það eitt at
stík. fr. kennur fram ríttakini
eðki á þingið sé ríft lagin
þær teknar.

L fr. við hinni myggis alþingisborningan

Fr. þykti at fóru í samanrit þinga,
vari frest þar með inn sögnunni og töld
þingarofs banni, eðki. Hinn skribinum
inn en fór semilega réttari, at fóðra
fr. megi fóra því samanrit þing eins
og hvort annat, og þing beri at vísfa,
þó at fr. sé fyrst samþykkt þar. Þus
skrifin til þingarofs skiftir þat engin mið,
hvort mikilstjórnin er samþykkt stík.
fr. þinginum eru ekki. Þó at samþykkt
þinginum í stík. fr. sé að ótan til
þingarofinum, enn eðki alþverði; þeim
hinni ericid um þost, og óslit þess
engumum um alls eðki formulega hins
miði um síðari með fórt fr.

Hann skrifin til þingarofs munudi
mið einhvern verða heitt af ágreinivægar
vari þó minn uppi miði þings og stík.
en, Hundi stjórninum krefilegt at lata
vísfa þingið hvort sunnþóttart, at
hvort, hunnar at velta sambugt- og
skiftir eðki miði, hvort þat en þost
þessum fram etta eðki - etta þingið
heiti þegar líst afir varðvarðið inn
á henni. Það munudi þingraf at vera
högðvant til at leysa in dílum innan
þings, miði þing díilda etta: þingdelli,
ef öðrenn skotanir væg svo salt, at
mestregales mið miði eðki fram at
ganga. Enn en með þingraf: munat at
kenna því þjórsenda mun mikilvæg
mislefin, sem þei hafa eðki aður
átt heft i at lata uppi álit eitt um
svo þann og at: líos sé þomit, at
þing etta atjóns riðt: eðki lengur

þó at heimild til þingprofss varí
misbeitt. annaði þat vartanlega
dokt hafa i fósi með sér, ogildi
þingprofss, heldur gávumur baka
væðhverva á þegarst.

trants bjósenda, og getur þá fátt
vett at vísfa þing. Sóls er þingprof
standum beitt til at komast hjá óþeg-
legum bjósendi at að sjánum velur þun-
tuna, sem hinum tólu að heppilegast
ær til at látta kommingar fara fram
i, þegar vélgeast fer lok björtina-
bils.

þingur at huga skal, hvort meðan
tímanum sem sett, þannig at þingit
verði at vísfa í tiltekinum tíma eftir ó-
þeimilt si at gera þótt, en þarf at
lita á fyrirvaldit: 1. maig. 75. gr. stjórn
var, at þingið skuli vísfa „þá þegar“
en stjórn. fr. hefir verit samþykkt.

Nest ~~þing~~ legi at dælja þetta sva, at
þingið ekki at vísfa tafarlaust, hvort
sem afgreiðslur annara miða til:.
Sos hefir samt aldrar verit líkít a.
Stórfur þingprofss hefir ekki verit hóbt
með óliklegum hótt: fyrir. fr. hefir
verit afspitt, þingið skift og þing-
prof fyrst ekki ein ~~síðan~~ ^{staf}, standum
at óliklegum tíma líknum.

I samrannni vit þetta hefir
þó verit holdit fram, at þing með-
aldrar vísfa, meða þó hafi aður verit
líkít, en af því líkdi, at þingprof varí
óþeimilt fyrir en þóttig varu sam-
þykt, Þa að m.a. afgreiðslu með einhverj-
hótt: umfjöld með því at fella þær, þær
sem aður með: ekki skila þingi.
Annar hóttur hefir samt komist a.
þingið hefir oftan en óvanligum vænt-
volgt, þó at þó hafi ekki aður verit

Log þau, sens ólætit er, verða
ómyt

Fjórla mytt: fingr, sem eru
hefti; ekki komist saman til
funda.

litit, og tilgreint: þingstíta hefðe ekki
verit fyrir bendi. Ef var en hafið at,
fella stórf þingmáras miðum þá sama veg
og fagað þingi en litit.

þingraf tekin nið til allra þing-
mára, og umhildi óheimilt at undan-
skilja fyrir samsa þingmárum, t.d. þeg-
reiði annan í deildumni eiga oati.

~~Þingraf~~ fagað í hefir veitt,
hafar umhálmunum verit greidelegi
desgræningar og ferðalost meður, sem á
hefi fyllt oftir þingraf, en veikningi-
mári einumigis inkundat í að næsta
þingi. Þetta er sannagjámt, en heimill
því fyrir a.t.o. hefir.

Ef oftir strangasta ríki voru farið,
átti spretum og þingmárum at vera
óheimilt at innar af bendi roldum
spær dörf, sem þeim er ófært at kynna
of bendi á milli þinga, oft er at þing
hefir verit valit. Það hefir þó hvertaki
verit lífít á með farsta ná umhálmun
umhild.

þingraf er gumið líkít teknar gildi
frá desgræningar þingrafslóðskapum
áður einumigum seinstalega tiltekinnum
síðum degi. Þit fyrirrefðar en tilinn,
en líkji umhildi þingrafit samt teknar
gildi fyrir en það hefir verit lífít,
annast hvort i skjónum til aðrum eto
því þingmári.

Til nýrra kommisaðar stofnus
á þessum tilgreindum tilgreindum
ef það er ófært at kynna
þingrafit var valit. Það megg um
hefði umhildi með farið ríki at

24. ðóki hefi verit stórt til
horningar ótta en vegulegt fríð
hefir vött til at bora sáman, þa
munde ~~gæta~~ ~~þa~~ eiga at bora sáman
af sjálfsdánum og þingrafst at
fella síður sem markaleyrar.

Liðardegin sé óþvertum og auglítun
innan fessa frests, en nýjan horningan
þarf; óðóki at fara sva meðum frum.
Mundi og nýgg oft erfitt hér á landi
at líe horningan innan tveggja mánu-
ðata frá þingrafst, og getur þat, at
svo hefir stórt í um noldent heit,
en því hefir verit rafit, at nýgg-
legt hefir verit at líta horningan
verða sva meðum, eigi leggat hér
um gamla skilningi á fyrirmeðlinn,
eina skv. horum aðvítat óðóki bannat
at líta horningan fara sva meðum
frum. af vut en. A

Hinn vegar óðóki alþingi ~~þingrafst~~
~~þingrafst~~ stórt sáman eigi
áton en 8 manndum eftir at þat
var rafit. Hefur þetta ekki verit
stórt sva, at þingrafst skyldi vera
sáman komið innan fessa frests.
Eftir ~~þingrafst~~ mundi þingrafst þá eiga vött
í at bora sáman af sjálfsdánum
þótt en at vegulegum samkomum
þess bora, óðóki óðóki „stórt
sáman“, en við heva mændi bora
en áhugast með því at fullendagin
óðóki þessari skyldur.

Sýningin byrjið at vera frí-
kvæta kína telja óðóki fessa frest;
hvort miða eigi vit degstning fríð-
rafst ita gildistöku fess, of um sitt
horum deginn er at veta. Þótt eigi vit
at miða vöt degstninguna.

I. fingshöfði sanninarts alþingis og beggja deilda þess óskar sett með lögunn, 53. gr. stjórn. Þær er gagnstæt regla fyrir, sem vita er umversstóðan, þau sem fingshöfði setja inn fingshöfði að atkvíra hins óhandhefða löggjálfar valdheims. Æt þessa er þó meiri umhverf : kenning um framkvæmd. Fingshöfðalög vanta viturlega eigin ritum en önnur lög að vera : sunnanvisi vit stjórn, en ólli miðbæris sambærant en framtíðsga heft að skjóta á umhverfingi um ójöldi fingshöfða til domstólkunar, og en fyrir minni trygging um þau en önnur lög, að þau væru umhverflega sér : sunnanvisi vit stjórn.

— II. Þær fingsdeild og sanninart fingshöfði sýlft forseta sinn, 47. gr. stjórn. Þá bæri sambærinn sín einn af allforseti og tvær varaforsetar, eins framm tvær skrifforsetar, sér. 3. og 7. gr. fólkþ. 115-1936. Forsetur óljóssunnu umræðum og sýði um, að allt fari fram með góðri reglu. Fyrir skipti : sannininingar skrifstofustjórin fingshöfði, og hafi aftur líkt með honum og ráði að rað stærfsmenn fingshöfðis að fengnum tillögum frá honum, fólkþ. 11. gr. fólkþ. Þá forfölum allforseta ganga varaforsetar að öllu i þeim stað, sér. 12. gr. fólkþ. Nú vilj forseti teku þátt i umræðum frekar en forsetastóða hans brufum, og vikan kann fái að færð fingshöfðumhækk, en varav forseti tekuð forsetastóði í bættum fólkþ. 11. gr. fólkþ.

Forsæt stóðar einnig milli frings og þórua
frá þeim fringsins höfð, en ekars um
eftirlit með störlum skrifst ofstjóra,
vartandi Alþingistitindir, fring hinum eftir.
Af þessum líkti, at af hvarði forsæti
nú varaforsæti: líkla: hefðijörð níð þau
i mannd, skal ljóða reistakom milli-
frings-forseta, en það gerni, Þor. 13.
go. fskpl. Áhr. um forsæta um fremin
15. gr. fskpl.

Stórlum heldur gerðabók, telja at-
kvæði, sýja um at álfstanir sér ókun-
etar osfr., Þor. 14. gr. fskpl. Frim
ná eigi blanda saman vit fringskrifara,
stærfringsmenn, sem várur eru til
þess at skrifa mitum annum, en aðrir
huru ósamt fringskjónum gefnar eru í:
Alþingistitindum, Þor. 62. og 11. gr.
fskpl.

- III. Funderi vegsinn fringdeilda og sunnvin-
ars Alþingis dælu bæðum: hengenda
hljóði: frí getur forsæti: eto seð manni
fringsmenn, sem til eru teknar i fringskipi-
um, kerfið, at öllum um fringsmönnum
huru sér vrat hevit, og ekki frí fring-
deildum inn, hvarð veda slæði málit:
hengenda hljóði: eto þeim bæðum
deymum, 52. gr. stjórn. 3 hr. 49. gr. fskpl.
geta 3 manna: afri deild, b: nefni deild
3 q: sunnvinum fringi hevit fríhlíka
hljóða fránum. Ðægundum eru Þor. 50. gr.
fskpl. Skýrðir til þess at vera hengin og
hljóði. Brjóti: nekkur á mál: frí, getur
forsæti láttið vísá honum á hraut, og ef
þórf er ò. öllum óhengendum, lífsþek-
ur reglum eru um það hvernig ít-

en undt fyrir

værga skuli unnvætur frá alþingi, og
þær unnvætarákvæðiðum fari: I. kalla
fólkj. 1936, enða gilda því at nökkrum leytí-
ðumunum funderðið er værinilega.

- IV. afleiðit Tengslorðum meða eru manni fings-
menn sem vilja taka til meðs, en hev-
fingmaturinn fóðr ekki tala oftari en
twívar við hvernig unnvætur, mena til
at gera stutta athugasemdir um atkvæða-
greiðslur, um gæður fingskapa og til
þess at vera af sin sak. Fransögn-
menn og flutningsmatur meða fóðr
tala fríson og vísðunum eru oft
sem þeim þykki þurfa, 35. gr. fólkj.
1936. Fingmenn tala værinilega:
þeiri röð, en þeir bæggarsæti
bretja sín tiljóts. Forseti getur fóðr
virkj fóðr þessar, en vísðunum og
fransögnmenn, sbr. 36. gr. fólkj. 2. f.
unnvætur dragast in höfi, en heimilt at
takmarka vestríttina sbr. 37. gr. fólkj.
Ákvæði um ítræng unnvætna takmarka
vestríttina meira en illa og veita fings-
flotnum meiri áhrif.

V. Eftir 48. gr. stjórn. getur hvarning
fingdeildin gert samþufst um mið, mena
meira en helmingur fingdeildinum
sí à fundi og greit: han atkvæði: "I
samræðum fingsi þarf oftara à mið-
meira en helmingur inn hvarri fings-
deild at vera à fundi og eiga fátt:
atkvæðagreiðslur til þess at fullmat-
an samþufst verði lögt à mið, 3. með.
40. gr. stjórn. Þetta verður, at fætt a

fyrir sanninæfing koma og ólyst til
spilteit getur átt við um. Í ljós þessar eru
gegntast fyrir með i 16. gr. fólk. verður
átt skilja: sannvinni við stjórn-ákvæði
Athugasandi er, at ekki er megalög, at meini
leik: sanninæfingar sé við, ef þat er
ekki meini leik: heymju deilda. Um fátt
töku: atkvæðaþróunar eru þessar at gata,
at skr. 2. maig. 16. gr. og 1. maig. 44. gr.
fólk. tótt fyrir matum, sem er á fundi,
en greitir ekki atkvæði: við meira kall, án
högn meira á tæðna, taka fátt: atkvæða
þróunni.

— VI. Í stjórn. er ekki hvernig regla
um atkvæða megar við afgreindar miða.
Um sanninæfing
þar segir einungis/- 3. maig. 40. gr., at
atkvæðaþjöldi viti: innlítum um ein-
stök miðsatniti. En leiga frumvöing,
ónnur en frumvöing til fjarlega og
fjaraukalega, nái þó eigi fullradan-
samþykkti, nema tvær fridjunarg
atkvæða frimor, sem eru ógreiddar en, sér
meið fyrir. Af þessum ber innlítilekt at
leita fyrir ólystum, at þessar eru einfalt
en meini leik: megi til at samþykji
frumvöing til fjarlega og fjarauka-
lega. Annars en einfaldum meiri leik:
einungis bot: um um ein stök fyrir
árit: frumvöing og annara þar áður
i sanninæfingi. At öðru leik:
álest stjórn. valdaust til þess, at
þingþópp setji reglu um, hvorn atkvæða
megar skalji breifist, og eru þau fó
íbundnar um fræt. fólk. atkvæða:

atkvæða, f.e. einfaldur meiri blit; visti um vinslit mala, meira öðru visti eð ákvæði: stjórnunarskránum eti ²⁵ fringskýrumum. Í 2. maí - 44. gr. fólk. en um freminn teknit fram, at engis alfti um sé lögnat, meira meira en hefning um funder manna, þeimra sem atkvæðið bærin eru, greid: atkvæði met henni. Atkvæði meiri blita eti $\frac{2}{3}$ fringsmannar eti dældar manna þarf til þess at vísja um battiðsmanni sameinuð frins og eti dældar frá, h. maí. 8. gr. fólk. Saman me, at skift er at genga um vinslunum til atkvæða um mið, af $\frac{2}{3}$ funder manna eru þei sem kynslir, 1. maí - 4 h. gr. fólk. Þá mið kynslatins taka fyrir mið, sem eigi er á deiginni, at til þess fáist samkynslir $\frac{3}{4}$ þeimra, sem á fundi eru, og leys: vist henni, 3. maí - 43. gr. fólk. Þóles þarf súnni skilyktun at vera fullmaðt til þess at breyta meiri mið af fólk., 64. gr. fólk.

5.5. kommingu fóret, ^{og varalægra} en sí rett hjörnum, en hefir meira en hefning greiddva atkvæða, þeimra en á fundi eru. Verð: þeim atkvæðafjölda eigi mið vit fyrstu kommingu, skal horst af megin óbundinum kommingum. Fái þeim eigin heldur megin meðan mög atkvæði, skal bjósa um þá two fringsmum, en flert fengur atkvæði vit síðari óbundina kommingum; en hef vit þá kommingu fleiri fengit jafnmög atkvæði, vist en libertest, um hvenja two skuli bjósa.

vit bunden komningar, vatan blest-
kefti, hvor þeirra verður færseti,
Komningar skrifara vatan ókvæða fóldi
en þó má skr. kröfja tiltekris
fjölda frimámannar heita bleutfalls-
komningar, sér. 3. og 7. gr. fólk., og
en fórt fórt venja en at heita bleut-
fallskomningar vati val skrifara og
sama en um nefudin, sér. fórmálin
: 48. gr. fólk., og en þó : 17. gr. ófó-
ræfum um, breuning at dæki fara, af
velud en bosin óblet bundiðum kom-
ningar, en fórt en sem sagt aldrin gott

VII: Negarreglan en sín, at færseti
í bretur fyrir lok hvers fundar deg-
skrið fyrir næsta fund, oft i fóri sem
vit verður komit. Enn um getta og
bleutumátt frimámannar um deg-
skrið fórmálin : 43. gr. fólk.

VIII: Ófórlausley afgræðla miðar fer-
vitarlega fram á frimámannar, en miðill
blet: hinnar miðfervitarlegar stansari
frimássins á sín stöt : nefudum. [Hus
nefudin segir evo : 34. gr. stjórn.] Hver
frimássins áttar skipt nefudin innan-
dilum frimásmönnum, til at rannsaka
miðfervileg mið, en almenning vartar
frimássins getum veitt nefudum ferum
nætt til at hevuta skyldum, miðfervileg
og briflegan, bæt: af embetissmönnum
um og einstökum smönnum.

Stjórn.ákvæði: getta hefji lengst
af verit skilt evo, at fer varin ein-
máss átt mit nefudin með einstökk

þingrefðin. Síða síðunum fer fóðið
stötast, því at: að. a. Þá er milt greint
á miðli þeirra nefðar, sem veitt er
síðastolt rannsóknarvöld, og annara,
en það geta dökki verit óvan en veigu-
legar þingrefðin. Tegna miðvægis,
þeirra mundi fari og vera myög öettli-
legt, ef hvernig væri at fáum vikit!
stjórn.

monnargáss Í 34-av-stjórn.
er einumögis veitt heimild til nefða-
skipunar; spáning díldunn. Af þessum hefir
ni ályftun verit dragin, at óheimilt væi
at skipa nefðar með einstöðum rann-
sóknarvaldi; sanninntins þingi. Þær
sem að. hefir dökki verit teknar eiga vit
venjulegar þingrefðar hefir hins-
vegan dökki verit lit:st sva à, at heit
sann. At: vit um þær. Hefi monnargáss
verit teknit hufilegt at skipa lausnafðin
til at: hringa einstöðu nál: sann-
inntins þingi, enda fótt fólk. Undi
heimildina til skipunar síðum nefð
um berum orðum vit díldun, óv.
H. - g. fólk. En þessi unnan fer
dökki stötast. 34-av. ~~stjórn~~ à síðut vit um
venjulegar þingrefðin sann nefðar
með einstöðum rannsóknarvaldi. Þa fótt
þóttu áhr. Tali einumögis um díldun,
má dökki ályfta e contrario af
því, a.m.b. Hefi þegar: sanninntins
þingi eru með hinsidheit nál, sem
dökki hafa átun verit fyrir díldun
og hona einumögis til síðunter
sanninntins þingar vegna ógreiningar þeim

Vægilegan fyrirnefndin eru næstakra

fjárlagsgarðini eru nefndir með sínstóren
mannsökenaveldi, sem nægj og ejaldar eru
skráðar. Þær hinnar fyrirnefndar eru eintrí-
ðar ákvæði: 16-apr.-þorl. 1936 skr. nr.
4-56-1938.

Síðast eru á milli fyrirnefndar ~~og~~
til þess at fjalla um ákvæðum tegundir
mála og lausarefndar til at tilbuga ein-
stöðum mála. Því er síðar nefndur eða tilbúi-
lega sjálfsagnar. Í samanritun fríði eru
borrar 3 fyrirnefndar: fjarveitingsnefnd,
stærriðarsmála-nefnd og allsherjanefnd,
alltegundarbréfanefndar skr. 4-apr.-þorl.
og þingforsvartungsnefndar skr. 1-apr.-
36-1919. Þær deild kíss 7 nefndir:
fjárlagsgrefnd, sanagtigrannmála-nefnd, land-
mála-~~grann~~-nefnd, sjávarútvegsnefnd, ótrú-
ðarnefnd, nærtamála-nefnd og allsherjan-
nefnd. Samþykja fyrirnefndum breggja
deilda en heimilt at vinna saman, og
upprist það samvirkinnefnd.

Þegi er dregt at vísá málaum
til nefndar, þó at það sé fórt venj-
um allra fyrirnefndar. Vísá málaum
til nefndar í hversin stigi þess. Ef
máli er vísat til nefndar, sennar hinn
en það álit, og grunnið fari oft:
þetta fleiri blata. Nefndir geta dregit
máli á hengjum etta tefti þess, en ~~þa~~
heimilt sunnudi vera at teba máli
til afgræðar, þó at engin nefndenátt
veri skráð, því at nefnd getur viki-
met öllu stöðvum máli. Fjárlag-

L hóðið skat: hvernir heilh skipa verá
vinnumnefnd, sem á at skipa
fyrir eum fundat: með og fundestat:
fyrirnefndar og sái eum, at þær
reikst ekki á; henni eiga set: for-
mála fyrirnefndar, forset: og fyrir veva-
forset:.

Læt hin befinde dei einungis til athugasem (fengslar) mið, sem undir formlegan ógæti fengslins hefur heldur utanrikismál af henni, enda starfa hin

refnd og utanrikismála með. Um utanrikismála með er þess einföldlega at geta skrárstarpu eining milli fanga, og skal várurlegt ávalt vera undin hefur utanrikismál, sem fyrir honum milli fanga. Þófar þat fengslun komist á, at venjuleg refnd meðst: starfa í milli fanga, og venta at telja þot: rannsóknir vit stíker, fari at bær, sem itur var lest vit stíker, befinnast næst í stíker.

Þór. síðari blíta 34. av. stíkr.

~~þessi stíkrar eru~~ veita fingsvefnum við til at heimta skyosum, rannsóknar og briflegar, þat: af embættismönnum og einstökum mönnum. Skír neftir mið eigi sérstaka starfa í milli fanga en venjuleg fingsvef. Venjuleg fingsvefur fái til athugasem og áhugsverða fyr. til laus og óvan tillögum, sem fram eru bærum á fangi. Um fingsfaran þungsnefð gildir þó þat, at hin virkst að sýlf fingsfaran þungs veikninga fingsmára. Rannsóknar nefður fái aðskil í mið: dei til athugasem ákvæðum tillögum heldur en felicit at rannsókna tiltekin mið/og gefa um fólk skyosum, s.k. t.d. rannsóknar nefður: sandstóku meðalinn í fangi 101.

Þat: embættismenn og einstökur menningar fá fengslar, og fyrir hefur skyldugin til að gefa rannsóknarnefndum, súfðum fengslum fólk með fengslum nefnd skyosum, hvort heldur rannsóknar nefndar briflega, og þær með svara spurningum hennar ekki fari, sem fengslan stendur til þessarar tímabundnar

pó ekki næ luengs en vitmáskýldur í vopn-
benn mihi. Hann sökunar nefnd hefir ekki
heimild til þess at lengja manu til
at varu spurningum hennar, ef þær
ekki vilja. Ef eru fari, erit: dæld eti
þingjöt at slærast: líkinn og fela
tjörnumi at sýja um, at þær, en
tveggja rígender, eru bræddir fyrir
rétt, og manni mega bretna öllum venjum.
Leggur vitunlögunn til þess at lengja
þá til at gefa skýrsluna fom. Því er
þær stofsnætur manni fyrir vartanlega
geta orðið seður um hrot á 140-ars.
Also. leg. 1940, ef henni blíðræstist ekki
kvæðingar varn sökunar nefndum, og
þær feruru manni henni verða fom,
ef henni ferri sigr í skýrum eftir
hófara ríma, ef þær, meðkvæmt à.
Henni frígríms, legður fyrir henni at
gagna kvæðiningum. Hann sökunar nefnd
manni alls-ensis óheimilt at eitfesta
manni eti teba af honum dregukær-
heit, og manni þær deigsla gfin fyrir
henni ekki hafa fult sömmuna gildi
at þær leyt. Sí, en manna skýrslu eftir,
þó henni sín reppningar also. 146-ars. Þen-
nig leg. 1940.

IX. Hafi verdu sigríðum til með-
kvæðum í alþingi, meða einhver fyrir-
mánum flutti fom. 150-ars. skýrslu regn
at minn misungr, at henni fringdekkun
megi teba um minn misfær, meða
minnlessen fringdekkunnar megi flutti fom.
En min orðið en heimilt at flutti grun-
nið i sammuni þeim fringi og en þær

entaleg 50-av. frængar en dji standa til.
Annars gilda ólikar reglan um hvora náðar
flotla, hvort hessirregi mið, en andri kann
heyrar, megi flutja i deildum et a saman-
stva fengi, og svara manna at feri
virkit, þegar seðlur fer um þau mið, en
hinsigt hefi skift: af. Í samanstand
því er æta fáttin fengmenn og vistheimar,
flutti ~~til~~^{hann} mið og : hvorni deild, innan-
deildum menna og vistheimar. En fengmenn
næsti deildun æta oftar á móti ~~á~~ obbi flutti
hinsig: dji deild sæ fengmenn heimar:
næsti deild. Frumkvæði er vettum vistheimar
ári ófáni a kommas hefi flutti vafasamur,
~~en~~ þær eru komnar um ótvíset fengir

Lægðar. abn. vit 1. maig. 37. og. miki : hl. gr. stjórnar. Sko. 46. af verðun
þó at ekki at ráðhveran hafi fáma vel
þó at þei ein ekki feng meira, þar
sem enginn faginvarni er gerður.:
Sagnstata aðt, og en þó ráðhver fáma
meiri en feng meira, þar at þei eru
ekki lærðar in vit deildin.

X. umvælfjöldi og frílik meðfart
er ólik dí i firi, hven meðin eru, og
visast um fari til fers, sem um leira ein-
stöðum málaflokka er sagt.

XI. 5:5 hóla einhverrar umvæðan um
mál skot spæta atkvæði: um, hvort fari
skuli heldur á fram, 21-26.ap. og 29.-30.ap.
þjórh. 1936. Ef fari en fett, en fari þar
með ein söguminn, en til eru fleiri
listir en veiminnir og fella mál til at
eyta fari. Fyrst er fari, og fyrsta gott
borist slægðar til at vísá fari frá röllum
lónum allra eftir þess, at fari levið: í þig

vit stjórn. Það má vera, at mið dagi uppi
svo sem kallt er, f.e. þat verður ekki
utrett, hvort sem þat er vegna þess, at
þat teknar hjað nafn eftir af öðrum orði
vera. Í þessum tilfelliðum er engis áhlu-
van aðst um miði, en því má einnig
væta með áhluvum.

Eftir 51.-gr. stjórn. Það vit 41.-gr.
þekkt. getum ~~þingdilett~~ vist miðfin til
váthverfa, ef heimil þarfari ekki að taka til
at gera ótra áhluvum um þat. Þetta
þarfari vegar að ferst til at bora miði
þarfari hattar með ^{at} Þetta þat. Þó aðalgerit
gferi til þynna, at þessari að ferst með
einnig með beita i deildnum, en Það aðrei-
ður varin en hinn einnig tiltekt i
samrænum þingi, og en þat heppiles
verfa.

"Innun að ferst til at má sama til
þingi en at vísu miði frá með því
at samefnudaga um þat röðstuddar
deildar. Stjórn. vitið ekki heimil
íld til þessa. Heldur en hinn i þingi
41.-gr. þekkt.

Sóls en heimilt at að taka
mið i hvernig stigi sunnudaginn senn
en, en heimilt en hvernigum þingum
at taka þat jafnleitt upp oftar a
sama fundi, Það. 40.-gr. þekkt. Frings-
matur getur þó ekki kallast oftar mið
senn konuð en, til hinna deildarinnar,
þó at henni hafi flutt þat. Talsamars
en hvernig fari um að taka höllun stjórn
efr. Þa váthverfa, en konuð en vi
þeimini deild, senn þat var flutt i sta-

ðer fingsmennaföldi, sem komur er oftum til fyrri deilhinnar eða sannineins þing, en þeiri deild, sem flutningsmálin áður sat: ... Eftir orðabogi ákv. liggur mest at tilja að meðköllum heimila, þegar nái standar in, en þat er ókei at öllu hafi: heppilegt.

XII. Þeir fingsmenn, sem óþragðir eru fr. einum tili. Þar spott vægari at ferst en at fella miðst at fá því breytt. Þær borth. vit hafa frø- og fált tili. segir: 37. gr. fólkf., at þær skuli vera presentar og þeirri intílegt desirum at eru en þær komu til um. borth. vit borth. má fingsmálin vera uppg. vit hrygjan fers funden, en hinn skal tekn til um. Þó skal þa veru hraðt at intílegta henni. Nefnd getur einnig horit uppg. borth. með jafnstráum fræst: , en atvin fari at eins, at deilhin samþykki þat. Borth. um aðrit: , sem hraðt er at fella: deild, má eigi vera uppg. oftum: sömu deild á sama þingi, en heimilt er at vera hraða uppg: hinni deildinni og sannineins þingi, af taklari en til fers eftir fingskópum.

Heimildor hevst en at havaða fr. einum tili. meða borth. hafi komist fram, og manndi þa fyrsta verar taklit rítt at gera alveg andsýjan og trúmatlausun lífverðingar, en slíkt verður at fára myög vanlega. Eigi en berum orðum at fari ríkt, hvaren ríktalein borth. megi vera til fers, at þær get: komist at. En þær sem tiltekinnum munnatupjöldi en óslíkum meðal með tiltekinum

hljóta at vera sín, at um sáma meðfjöldar
at velta, ~~verða~~^{þá} viltist óvinn-
mætt, at eigi megi gertvestra fræ- og toll-
síða, at : rann og verði velti um annan
mál at velta en i fyrstu van flutt.

Fornæta, þar sem díki beth. en borin fræg-
ðen fyrir skylda til at vísu henni frá.

Eru ef þat ferst fyrir og beth. en sambugt,
en vithost at meðheimsdla fettu sér mygg
mál og miða um værfjöldar vit þat,
og í þat bæt: vit um fíðið, sem
dúra beth. sambugt, og hín, ef
málist hafi aðum verit fyrir henni.
Ella sigrist rétt at hafa meðfert þær
dísldur, sem beth. sambugt:.

37. apr.
stytta Alþingis.

Aðalstórf alþingis er fátt taka

pers : löggjöfum, en um henni vísast til pers, sens-síðan verður um löggjöfina veg.

Auk persa hefir alþingi margs hættur skifti af stjórn ríkisins. Þat varar frí, hvortið hava meit ráðherraðum eðr. kennslu f. gr. stjórn, sem feng laundar konungsins.

Sambúfelli pers ferf til pers, at konungsar

egz=verit gjökhöftnagi : öðrum löndum, 5.apr.-stjórn., þat getur bært ráðherra fyrir

embættið reðtur þeirra, 10.apr.-stjórn., ótrúlum

þarf sambúfelli pers til samningarsamt

en vit öðrum ríki, 17.apr.-stjórn., á frestu

alþingis, 19.apr.-stjórn. og ^{at} þri at ráðherra

si heystu undan ríkisránum og heimringum,

sem landsdómanum hefir dæmt : 24.apr.-stjórn.

Samþykktar stjórnir í heimilum, en at

notkun í vit persar sambúfelli en at notkun

viti ritakonni á lyftum heimild. Þær

regir : Þær deild hefir rölt til at vera fram

og sambúfjá fyrir sitt heft : fræt til

lega og annara sambúfeta. Einungis má

hver fengdeild, eto samanat alþingi,

seðla konungsar á vörp. Skr. bei og áhr.

50.apr.-stjórn. um, at hvers fengdeildin

meiði taka vit neinni miðlun, nema ein-

hver fengdeilda manna flutti : þa.

komungs sinstakleys nefnd. Á vörup voru
nokkert tiltekt átar, en miðin situr ein
eftir at þingsetningin er kominn á...
Hun ávöpp regni i 30. gr. fólkj. 1936: Ávöpp
má heva þingdeildin fyrri sig senda kom-
umagi, og skil faren með þat sem þings-
ályktunartillögur, at þær frískildur, at á-
vöpp verður ekki sent frá einni deild til
annarar. - Þær en þess ekki gott, at mi-
ðelir samanrit þing áverpsrætt til
þjafus uit deildin, og er, minnum eftir
at seo var fyrri meðt, haptit at halda
lest uit þat, at ávöpp með ekki ganga
á milli deilda, en fari at þat en þær
heit um þingsályktunartillögum.

Eru um þingsályktunartillög-
urnar, f.e. fólk. til annara samfylkti
en lega, veittir 33. gr. stjórn. minnigis
hevorri deild rætt til at bera þær fram
og samþykja fyrri uit besti. Fyrri-
malibj. fólkj. eru ekki at öllur besti; i
samarandi uit getta, fer um þær
besti: heimileg/ at senda slíkan till. á
milli deilda og til samanrits þings,
ef ágreinsinum er og flutjan þær;
samarandi í þingi. Áhott: ferri even
stund af þingi venju og hér fari at
fara eftir þeim, frátt fyrri þat, at
á slórt: um samanrit þeirra uit
stjórn.

Sambærant hq. gr. fólkj. Skil
væða þingsályktunartill. eins sínum
áta trúvan, og en þat eftir striking
f.e. hvar hin er flutt, deild et að com-
mit þing, sem eftir upplausn.

færstas ákvæðum, hvort gerum skuli. Ef
 ein umvæta er ákvæðið inn, skal kenni og at-
 kvaða spítolan meigat sér í fyrirvara um
 ein 2. umm. legafrau, og sáma er um
 fyrri umm., ef tveir eru. En síðari
 umm. fer fram eins og fríttja um.
 ein legafrau. Fyrirspálykt ummáttill., er óann-
 fylgt hefni verit: ummari fyringdeildinu,
 má senda henni deildinu og líta þau
 [setu ~~þau~~] sömu met fyrst og hýtt var.
 Síði kenni breypt þau, skal hinn endur-
 send henni deildinu og teknar þau til
 sínuman umm. Ef till. er þá ófari
 breypt, skal hinn lögð fyrir henni deilt
 inn af meijum og um henni vitlífst
 ein umm. Síði kenni þau umm breypt,
 skal hinn lögð fyrir sannarins fyring
 og útbúið þau met sínum umm. Fálf. til
 sem fars fram á littgjöld inn mikis-
 sjöt:, skal sjávan vera upp: samein-
 nuna fyrir og hafa tvar umvætan
 umm þau. ~~at~~ ^{ákvæðið} fars eru at gata, at
 engjá ^{engjá} regnar ~~ákvæðið~~ sethús inn fari,
 hvoran till. skuli fars deilda á
 milli og hvoran ályktun ummara
 deildinum meigi. En ef till. er um
 ályktun alþingis og kenni fars:
 deild, venter hinn at fars fyrir báðu
 deildini til fars at fá fult samþykki.
 Þannanum er fáð en, at fars sem stíkni
 ða lög hefjast samþykki alþingis
 og fari er gefit: fálf. fars, venter
 till. fars um umvætan hvort at kenni
 fyrir báðu deildini eða vers borin
 fars ~~í~~ ^í sambandinum fyrir ~~þau~~ ^{þau} umm

ljóst, at meiri óþersta er högst í alþingi, og hinum er teknir af alþingi, en ef einumaxis öðrum dælum standur at henni. Þessi dælunum á almennum regn er og um þat, hvernig þá tilbúi skuli fluttni í sunnunum fyrri, og en þar frá miðil dæta: vegnumi man. at útgjaldstíll-skuli flutja þau. fyrir tilan till. eða stríði. Þau óheimsíða vegros óþró.: 36-gr.-st. des., en hefði fyrirt fyrir þat að tiltektast, svo at fyrirvara fólk - um þau voru með fers vegros nærmast brenn tilit vorhugavent. Hitt er annat mál, at útgjaldstíll. en oft erfti at grána frá örnum till., þau sem flæðan stjórnarstjórnarsvalda geta heft útgjöldi: fólk með sér, en mikill bluti: þá tilbúi en um einhverjan alþingi stjórnarsvalda. Að síðari eru hefði þat mygg farið vexandi, at till. varur fluttni í sunnunum fyrri en at sama skagi dreigist inn fyrir, at þau voru fluttni í dælum. Først: munda eiga at vira frá till., sem vænglega varir fluttt: dælde, en flutja allt: : sunnunum fyrri. A-d-des. 29. gr. i. f. fólk., svo og f. lög stæð til at flutja till.: dælde, en hinum væri vænglega fluttt: sunnunum fyrri.

Einn af fyrir leitum, sem alþingi hefur til skiftsgjaf málum, er, at fyrirvara sá horðin uppt um þat.

Þegar um þat: 40-gr. stjórn.: Heimilt er hvernigum alþingismáni at vera uppt sínverðt alment mál: þessi fyrirvara fyrirskild, sem henni á seti: : ef hinum hefði þat,

og heitast var fyrir dagsken vithenna. Njárið fyrir miði sunn fyrri enni i 31-agr. fólk. og óskal þess eins getið, at vit munvatn um fyrri spunnini má segja ólyktum gengi framkvæmd hefji verið heldit fast vit fyrst, at fyrri spunnini vætti einum að gera. ~~Forskriftarkringin~~ Þorðarinni í dildum en dekkis sunnunum fríði, þó at jöfutaka til þessa sé vandræt. Þetta verður, at vithenna sé ólykt at seara fyrri spunnini, sem sunnugjöt hefji verið at gera vætti; og en fyrir hefti at veita vithenna notkun á hold með þessum hætti. Vitarleg er minnilega megin óberettin, ~~og~~ ^{reitök} vanræðslur i þessum spuri, en vagabundinni: hin verða teknar til almennum vanræðslu i einhafi: og þannig verða rafsvint.

38-agr.

Fritihelgi alþingis.

Alþingi er fritheiðið. Enginn má varða friti: þess sé freki, 31-agr. stjórn. Úr vitarlegum ~~úr~~ ^{út af} löðrum gegn fritihelgi alþingis segir einhvern: 100. gr. óan. haf. 1940. En 1. maig. hennar blýða sva: Þóver, sem varst í alþingi, eru at fari eða sjálfræt: þess en hefða lífi: en, leikur bæt sít gengi, sem at fari lífum, ót a blýðan síðan bæt: skal seta þær gæði dekkis sunn 1. in, og getur veipningin oftast gæði, ef ekki eru myög miklars betta óker. Beinist jafnt geom etjörnvöllum, sem t.d. veypdr. at kíngr. alþingi með lögreldunum, og einstök-

af langt

bl. verum mönnum, sem veypður at mið hins
sama með mannsöfnum: hafsinum munu
eiga at leggja ekki minningunum í farsögn
mennins, heldur minning þeir, sem fyrir
skipanum þeim eru farsögnunum. Þeir
fátt: verkest: ferum, t.d. högreflu-
þjóna, sem tilgjutust afri broðarum
sínum, og ferum til síkra verka. Verkest
átrumur en refið verður þó at órásin teknar
ekki, ekkið mógi en, at heit um hana sé
leikst ít gagna. — Enn freminn minn
mánum á farsögnunum: 102. gr. hafi um, at
hær, sem leikst vit at afra þei, at henni
vísýr feri fram til alþingis, var fand-
ast óvirkat miturstöður síkran konn-
ingunum, skulið efta fangelsi allt at 4 ari-
um. Þær. og áður. i 103. gr. um farsögnunum
þeimilt atferði: umbandsi vit konningunum,
svo og XXII. lefða konum. 18. 1934. Sóls
nýjan alþingi göts af 98. gr. den. hafi 1949
fari at fer en heft fangelsi, ekkið kemur um
i 3 ari ða afhengt, vit at véljar uppreissi
ata stýra: feris tilgangi at breyta
stjórnarskipunum viðurvis. Enn freminn seið
at hær, sem tek frátt: ferri konan
hálf hins me, vellur en stýr
uppreissi, svo og hær sé, sem sekin
grist um verkest, en miti at feri at
breyta stjórnarskipunumni á ólögmátan
hátt, skulið efta fangelsi allt at 3 arium.
Alþingi mitum göts af ferum, feri sem
fari en einn af miðhávitum stjórn-
arskipunum, og feri líkilegt, at
allur meiri háttur órásin á hana baki
minning a feri.

b7. fritíðsbáttur

39. gr.
Dómstólar.

I: Samkvæmt h. gr. stjórn. en dómarsvæðit
heyr dómendunum. Um þa regningunum i
N. kalla stjórn. Þá 54.-56.gr. Ábrest: Þær
blíðu að taka til allra fórum, sem með
dómarsvæði fóru, meðan einstakar óstórar
síðu til undantekningar.

hefi

II: Fyrirvaldi stjórn. um dómendun
mita einhvern að fari að gera þa óklaða
öðrum: Starfi sinnar, fríi formu fari
áli málmis samkvæmt ^{verit} sérstökum hefðum
þessum framkvæmda-álfum, f. e. vísirsetjórnini.
I upphafi 56.gr. stjórn. segi fari, að dóm-
endun skuli: embattisverkum sinnum
fara einungis eftir lögnum. Fari eiga
fari ekki að blíða fyrirskipunum stjórn-
valdanna um, hvemig danna skuli:
málmum, og skifti ^{engin} skipti, þó að
stjórnvalt sé að un hafi, embattisinn
samkvæmt að virskorti: mál, dóm-
endunum er óhundur af þeim ein-
skipti: og eiga einungis að fara eftir
lögnum. Hins vegar mið ekki skipti
lög: Personum sem bandi eingöngu sinn
sett lög, heldur ^{talsam fættu sérstök fólk} stjórnskipunum lög, en
lög ^{lögssafn}, viðar verjir ^{lögssafn} a. o. f. v., fær eum

verjuleg

og þer fari að skipti fættu persónu verður afurkitt, og þer dómendunum
að meða, lever fórum hefði með gildi,
ef þær rekað a.

Het person en sem aði hinsvæði,
að stjórnvaldim gefi dómendunum þeim
fyrirvaldi um, hvemig fari skuli
danna, en hugrælest a, að þær verji

led.

Tunn Þórvatn 56-gr. og 54-gr. eru fell til
at banna: veg fyrir þat.

III. Skipun dömuvaldins verður ekki

ákvæði nema með löggum, segir: 54-gr.

Með þessum eru hæðbófan framkvæmdarvald-

ins svifin rættinum til at segja fyrir

þessum betta afni, og löggjafanum óheimili

at at fela þeim eða alpat. Þó at: einn

stórum tilfelli sér, ákvæði dömuvalds

er það að fela þeim eða alpat. Skipun dömuvaldins er hinvegar nobbi-

tillar, ekki til þessarar sínar. Í öðru sinn er

þessum tilfelli sér, ákvæði dömuvaldins

er hinvegar nobbi-tillar, ekki til þessarar

sínar. Í öðru sinn er skipun dömuvaldins

ekki til þessarar sínar. Í öðru sinn er

skipun dömuvaldins ekki til þessarar

sínar. Í öðru sinn er skipun dömuvaldins

ekki til þessarar sínar. Í öðru sinn er

skipun dömuvaldins ekki til þessarar

sínar. Í öðru sinn er skipun dömuvaldins

ekki til þessarar sínar. Í öðru sinn er

skipun dömuvaldins ekki til þessarar

sínar. Í öðru sinn er skipun dömuvaldins

ekki til þessarar sínar. Í öðru sinn er

skipun dömuvaldins ekki til þessarar

sínar. Í öðru sinn er skipun dömuvaldins

ekki til þessarar sínar. Í öðru sinn er

skipun dömuvaldins ekki til þessarar

sínar. Í öðru sinn er skipun dömuvaldins

ekki til þessarar sínar. Í öðru sinn er

skipun dömuvaldins ekki til þessarar

sínar. Í öðru sinn er skipun dömuvaldins

ekki til þessarar sínar. Í öðru sinn er

skipun dömuvaldins ekki til þessarar

sínar. Í öðru sinn er skipun dömuvaldins

dómnarlistanum sé dæm. 7. apr. enni 85.1936
fengit bokákvæðunum vald um skrifnir
landnáms í Íslendingum hér, næ ~~þ~~ heldur
þó at henn dæm. 2. apr. 19. apr. 1936-1937.
1935 ákvæt-, hvænar dómþing hertar
vinnuðuðu líst.

N. 3 vegum þeim, sem ólærin hög-
gjaldum eðru um skipun ðórnvaldins,
verðu hennu aukat at hefja ein innan-
þeim telemarka, sem ótjón-gjafum at
öðru leit: hefir sett. Þessar sigrar hafa
56. apr. einum til grísa: fari aukat
en met þeim fyrir meðum en stafa ðórnar
sínum ríkisstjórnunum eðru styrkt. Þær
sigrar: þeim ðórnvaldum, sem ekki hefur
at aukat umboðsöf á landi, verðu ekki
vikið við embætti: nema met ðónni,
og ekki verða þeim heldur flutti:
sunnt embætti: á mið: vilja þeim,
nema þegar seo stundur á, at verit
en at henn nýrri skipun ðórnvaldans.
Þó má vita þeim ðórnvaldum, sem
er: en fullra 65 ára gamall,
henn fari embætti: en eigi skal henn
missa veirs: af hennum sáum.

Síða át. á sunnudagum vit um
embætti: ðórnvaldum, en t.d. breski
síða meðan meðum, þegar þeim fóru með
ðórnvald, met ðórnvaldum: sjóðónni
næ landamarkjardónni at a verkjötum með
þeim, nái gutfestninga: eyðdalritti:
lössum, fjo ^{at} ðórnvaldum til þeirri embætti:
meðum, ef þær eru algert umboðar,
en um
no sem, pröfaster: pröfstadónni. Umboð
stundum: en ekki allt óregulat.

Aðrir: á heldum eigi vit,

talet augi. Ná og segja, at ekki sé beintinni hófist : stjórn., at þeir sér til, frá at miðy
ré rátt fyrir því að, at svo sé. ~~Egg~~ af að
veri ekki, mændi man ótrúgga hófist um
dómsvaldits en illa. Ákvæðið hefir því
ekki verit skilt að veg bokstaflega, heldur
hefir verit talið, at meðin fát komist
þeir dönnarðar, en umbotastörfir eru
sárlitill blaut : af starfi þeirra. Svo
er a.m.b. um lastaréttindadönnar. Þeir
er á viss at teknar mið tilbúninginum skr. 15. apríl
fyrst. 14.1905 Log nefna þessa opinbera starf-
menn lær. ministrum 1.12.1905 32, 1.35.1914
35, 1.61.1917 37, 1.59.1915 82, 1.39.1918 817,
1.82.1933 88, 1.80.1938 339, 1.16.1940 36,
1.51.1940 37, 1.61.1971. megr., lær. umfang
en bl. 112.1935 356, en fessi störf um
svo litill blaut : ambattistarfa þeirra, at
vel rírist megn, frátt fyrir þann, talið
þá umbottstarfaleusa. Áttri ambattis-
lænnar, sem til mála gat: komist at
talið umbottstarfaleusa, eða lögmáðar og
sakadönnar : Reykjavík. Þáttir fessi
dönnarðar hefa þó ^áveigur með umbots-
störf með höndum lær. 2. og 3. apríl. 1.
67.1939, at þeir verða ekki með reiñum
möt : talið umbottstarfaleusir.

Réttarvændars, sem veitt er með
56. av. stjórn., er fyrt og freist sín,
at þeir, eða hinntáum til, verðu ekki
vibit í ambatt = meða með döni.
Het fessi ~~er~~ ^á 12222) aðt undantekning
frá 2. maí - 16. apríl. stjórn., þar sem sagt
er, at komumagn get: vibit þeir frá
ambatt =, en henni hefir veitt fát. Komumagn

ða sá, sem met veitingarvalt frí, fóru
hinn vegur við dómunda lausn um ótrúðum
sakir og sitar sótt þær fyrir dómni
til þess at lita af embættum, varða at
hefa þá at fer, af ekki byrja fer at
lita dómunda gegra snabbi: meðan
þánni skor in, hevst þær megi ger-
þat afraum, en seo umhverfi ejfðust
vara. Ef vanlegum drottum erit: à höft-
um miði a miði: dómunda ^{sem hefji verið vísir}_{undir eiginum} um
henni eiga sít i frí at taka vit um-
latti: à is. ~~Ef hraðar hefir verið reiknað~~
Almennum regun, sín, at veitingarvalt hefur
inn megi virja embættum annri frí,
þeimur hinn vegur til grána um dómum,
sem arturinn er fullur 65 ára gamlin.

Tökin um
Um þá gildar sínum, almennum hinn
embætti annars 27.1935, þannig at
virkið jörnum hefir virgum til at bretta
á um, þeim frí 65 ára til ^á 70 alders
þei skuli lita af störfum, en vit
70 ára alder er skift, at þei geri þat.
En hött almennum frá líkningarmálgunar
henni at þessi hefti til grána um
dómum, en réttarvölda þeim sónum
betrí um annora, frí, at þei skulu
einskrif i missa af þeimur sínum.
Elliðin þat at eiga sáft vit, hevst um
dómum en veitt þær skor. Því er
veitt milli 65 og 70 ára ða at fulltrú-
num 70 árum. Ef dómari bröttur af
sín: stórfi a þessi himlabiti, þannig
at henni hefti artið dandur frí, því
litluð, af sér hafi.

hann teknit átt vött á tökana launum.

Arunn fáttan verndan þeirrar, sem dómara er veitt í 56-agr. stjórn., en, at hann verður teknit fluttnum: annat ekki á með: vilja ríkisins af 3-mári 16-agr. stjórn teknar fari teknit til umboðstarkfélens dómara. Þannit er fari teknit tilboðið, fari at flutningin dómara er heimil, af verit en at hóma nýjri skipum á dómstólanum. Þegar sva standur á, eru ekki flutningsumrinnar fari at eins mega verða at teknitnum 3-mári 16-agr. vori fulltrútt. Þóttumik en, hvernig sagt verður, at vortið sé at hóma nýjri skipum á dómstólanum.

Svo var teknit til dómstólanum, fagur lands- og fjörættarinn var lagður níum og innleidur hafi: réttar stofnun í henni stóð. En fótt hreyft var i málum í hertaufti og hölgði: konunum en nýggj hefjist, at lífet upptakins miskipum dómstólanum. Þaðið felja, at fyrirvarinn um nýja skipum á dómstólinum tekur teknit teknit umvægum til flutnings dómara á milli embætla heldur einrig til frávirkunum þeirra. Eftir orðskiptunum miðust það saman að hefjist, enda var i öryggi dómara á instatunum nýjögð skart, af nægilegt varu at wista þar umhætt: með fari at leggja stórunum þeim níum að fers at sín fyrir öðrum umhættum. Þá var vegar en teknit, heimil, til at breytt fers, at hér nýja umhætt er gjálfð dómara- umhætt, og verður ríkisins dómara þó teknar, ef henni verður at teka mit

nánum

ljöst er af 56-ur. stjern., at ærest
er til, at umboðstafalærin umhafið
meðan sér skipat í stöðum sínar af
Keflavík um óáverfisins tíma har til
þess brigða af sér stað fátt með ebbi
meðan settum skilypt um t.d. um aldur.
Þess vegna mundi vera óheimilt at
máta ~~Keflavík~~ fyrir; vegur legum lög-
ur, at ðómaran dayðan skipat í til-
áverfisins tíma, t.d. 5 ára. Fullheim-
ilt mundi aftur í miði vera at áberata,
at þess dayðan boðin met ~~eggj~~ almenningi
at vœtagreiðslu ^{ta} ~~ta~~ Alþingi o.s.frv.

~~Massachusetts independent~~

~~www.gutenberg.org~~ Gutenberg Project

wasystem : Bl.-gr. stjärn., varv sitt
med en botesterfahusen, omkring 15-
20 cm i diameter, cirka 1 m höjd 35-40.
och 85-1936 m, slags huvud : 45-mgr.

16.-gr. stjórn., gerð undanþriggja fyrir
festskeipata Þórmars afurheitir frá fra-
vibruminnar hér miðlinni i 2.-maigr. 16.-gr.
stjórn. Þær. 1.-maigr. 35.-gr. enkl. gekk
vít hevva sinn megin vikit dómara frá
einni stundarrekni, og af hevva gerin
fát, skal sva fljótt sem verda vir
höfta mal í hending dómarsins til
ambattsmanns. Vart: undanhráttar á
fríðum miðhöftum báken vithverva ein
þær meit óþreygt, en dómari tekur þó
elki so íprosait starfi sínar á virðilegðu
og meist hevur verft at höfta mal í
hending vithverva um lögnmálfraði
áður. 2.-maigr. 35.-gr. enkl.
viðgerðinna fóll vikit dómari setta
virði meit hevva, og elki eiga vith a ambatt

þefn öðruðra frávirkningaráhrifum um dömuva, sem setti hafa verit til at grepla dömuva umholt; um stundasakar, eða dömuva óv. 20.-go. getu fultvinn festsþipatva dömuva, og þarf ekki at vera frávirkningaráhrif umholt dömuva. Sjálfii hafa þei þó heimild til þess umhverfis bærið, s.k. 1- og 3-árs. 35-ars. eitl., en næstu geta þei þó bræft þess at vera settar: óstunnar aftrum teknar einumis gangið með spors dömuvhónum um vélunum: frávirkningaráhrifum og e.t.w. bætum.

V. "Um teknihunum á 54-árs. eitl. um sin, sem leittur af 56-árs., fleti: 15-árs. kenn. Þær. kennir þefn konungs heimild til at etja rekkallstan dömuþepin ^{eftir} augrænt sömu regnum og farið var eftir fyrir 1874. Þá með þeim hafi: svilta manns ^{sinnum} lögþegdar dömuva og líta um hvern annan, sem dömuvalda ráðherra voran voru lega velug fara með miði. Þessi heimild er þó friðins fyrir heudi, at eitri löggjöf hefi ekki breytt fyrri regnum og afnumit honar, s.k. 91-árs. tilf. 1878 um skipum skiftanflokks umhverfis og skiftastjóra og 30-árs. júnus um dömuva i umhverfum: kenni.

VI. Um skipum dömuvaldarsins far at öðru leiti: eftir löggjöfumni á hvernum tímum. Þánum mikilvægum dömuþórum gegna umholt: dömuvaldu, sem konungs skipum Ísl. bkt. 1935 54 og amb. 1936 531, en ótríð dömuvaldu eða valdir með umhverfandi hafi: Þibintjörnumi ber at hafa eftirlit með öllum dömuvaldu, umholt: dömu-

fráum aðreiðin, sem löngust af eini :
stórfi sinnar, óhr. einhverr 35-ær. enhl.

1936, 97-ær. skiftal. 1878 og XIV. kafla
heft. 1940, og leiri mikilvæg afskrifti um
kvæðan lengi þeir aðgreina stórfi sinnar.

VII: Af þessu er ljóst, at dömenður einn,

fráttir fyrir allan tilbraunum til at draga
inn bri, at gárunn hefti hækkið frambraund-
arvaldsháss. Eftir: handkef fess er aftur

á miði horum til vikis og ábreygtarlausf

í stórfum sinnum eum dömenður fó um

háttari handkefum löggiðarvaldrins, fóri

at ekki fagrinnánum þeirra gefum;

settu formi, högum, ber dömenðum, at

fara. Stóra alþingisvárra er þó eict

trúggari eum dömenðor, fóri at þeir eiga

hátt undin almennum kommingum í

döminum frest, og þó at þeir sín

eigi hátt til að hálfa hand-

kef frambraundarvaldrins eum dömen-

ður, vintist ~~þó~~ at eftir hefna

þeir aðgreint fyrir afbrot i stórf

þeirra, óhr. fórt, sem fyrir ~~værin~~^{segir}

fórt, at einn hefti hálfa dömenður

stórfari stöðu en, at níu atal handkef

vikisvaldrins. Þeir eiga virktarischunt

arvald man þær eru, sem undir fó

erum horum, og þurfa ekki at felita

hlögnum fyrir undum handkef

frambraundarvaldrins né þeir fyrir-

undum hlögjafaros, sem ekki eru :

sunnum við stjórnarskráva. Dömenður

er fó einnig at tilbað stjórnarskráva,

en stjórnarskrássjánum getum hvæðan

sem en arvít dömenður valdi þeirra

L og helur þannig eum stórfari
réttarstöðu eum dömenður.

þá er ófært og óvinnandi spáður
á því. Þó gildi ófært og óvinnandi
á ófært og óvinnandi spáðum
en ófært og óvinnandi spáður
er ófært og óvinnandi spáður.

Nigrita.

IV. bali

Stifting stóra með
hundlöfum ríkisvald eins.

^{40. gr.}
Greiðing ríkisvald eins.

Hannar gis um greiðing ríkisvald eins: frent er til ordin: þannáttur vit einvældit og til þess at draga inn þeim hættum fyrir freki einstaklinganna, sem eru þei samfara, at allt ríkisvald sé sameinat heyr sinnum atla. Þat var Frakkum Monarkien, sem fyrstu sett: þær kenningu skipt fram, og laði henni á þat megináhverfi, at aitt hér til innar fari með hvernig greið ríkisvald eins. Áhrif þessara kenningu hafa verið myög mikil í stjórnshreyfum Hölmungum ríkja í síðari hluta 18. aldar, ~~og~~ í 19. og 20. öld. Þeyru þeirra fó sott: miðunarski ritnum með, og þær myög ríkast í síðari árum eftir fyrir sem einnati fyrir komulag hefir komist í tær, hóthæst en greiðingin: Bandaríkjum Norður-Ameríku, þar sem hundlofan frambanda vald eins eru at verulegan best: óhátt i löggjálfingum, og: rann og rann eru vald meðini af þeim, er með ríkisvaldits farr. Ígjáði. gildi greiðingarinnar myög, fó at hinr megar vegirnir sé algars, og mun minni en f.d.: Bandaríkjum. Þær. 1. gr. dýkr. er greint í milli

Íslenskum

hverða : framkvæmd
og fylgja löguvinnu fram

Læm framkvæmdavaldshafi:

~~og~~ þar með hevning fer
er breitt.

läggjafanvalds, f.e. valdars til at oftum
almennum rítharreglum, framkvæmda-
valds, f.e. heimildarinnar til at fásta
~~og~~ miðstigi viðurinn, og dömsvalds,
f.e. heimildarinnar til at óvara in-
ákvæðnum rítharreginum. En
forsen fyrir gagnan valdars eru engum
veginum fenginn sitt hvernigum vald-
hafnum, sem óhátt er að hafa öðru-
nus. Þónnagi er at níður einum
fengist framkvæmdavalði, en jafn-
fremt en henni annan handhafi lög-
gjafavaldsins ósamt alþingi, og
tök lífslæringa getur henni m.a.s.
eina gefit lög, sbr. 23-apr. stjórn. Auk
fors, sem henni sær. heimild : lögun og
áthi meðins samkvæmt / getur gefit
þessar almennum rítharreglum einum
vertandi stjórin framkvæmd. Það er og
á því at hika, at fótt kommagi sé at
magni til fengist framkvæmdavalði,
það vart alþingi sær. Guðagræðisveg-
inni fer, ~~laus~~ framkvæmda-
hafss ~~laus~~ hvernig i vinnu og veru fram-
kvæmd þat. Læm framkvæmdar eru óvinnu
framkvæmdar eru sunnar ákvæðum
kommagi : framkvæmdarferum, at fer
sér ferri atvinnu gjilda, at alþingi
sænkuðskái fer, sbr. 17-apr. stjórn. Í sun-
nunum tilfelli er óhátt um ákvæðum
kommagi, sem áthi eina, samkvæmt annu
framkvæmdarathafnum, at fer eina
ferri atvinnu gjilda, at fer eina teknar af
läggjafanum : läggjafanformi, sbr.

en gíms störf, sem at reitir attu at
hengva undan dömrvaldhit, hengur öfnum
ðer. Það er in skurðar veld Alþingis [Hl.
og -stjórn og þat, at atjó hefir verit
talið heimilt at fá framkvæmdar vald-
höfnum in skurðar veld: gjánsbónum
réttar- og granningsi. Enn fremm um spá
i nýgg ríknum undi rönnu meðanum
in, sem fára með gíms störf fram-
kvæmdarvaldum til hengrundi og dömr-
störfum agra, og jafnvel hinn er
bölldur um botstafa launum dömrarum
fára með gíms ~~alþ~~ störf.

Af því, sem mi hefir verit sagt,
en fóist, at þó at athöfn formi sínus
samkvæmt tökkvum ^{framkvæmdar} / löggjöf, ~~alþingis~~
höfni et a dömrstörfum, þá er engan
vlegið vist, at hinn at alþingi
einni mið hinn senna til, heldur
mið vel verar, at hinn ^{eftir} alþingi henni
undan umat hinn tveggja.

Leiður af fremmum: